

Teaterfestivaler 2012

Rampelyset

December 2012

DATS

teater
forener
kunstnerisk
aktivitet
med menneskelig
udvikling

landsforeningen for dramatisk virksomhed

Velkommen - af Redaktionen	3
Teaterfestivalen - af Morten Hovman	4
Pensionisterne - af Peter Rafn Dahm	6
Quonga - af Ulrik Sarp Hansen	8
Et farvel til appelsiner - af Christian Hersker	9
Vildskud 2012 - af Peter Rafn Dahm	12
Vildskud - en kærlighedshistorie - af Emilie Bendix	14
"Ragnarok" som festivaloplevelse - af Peter Rafn Dahm	18
Kært barn har mange navne - af Peter Rafn Dahm	22
NEATA Festival Special	
En reportage om det fælles sprog - af Christian Hersker	24
Klokkeblomst og hendes tre små ønsker - af Lærke Reddersen	28
Lysets Hastighed på prøve - af Nina Koldby Nauwer	29
Hvor kommer pengene fra?	30
Dansk revyfestival - Morten Hovman	32
Plets kudfestivalen - vækstlagsteatret møder gymnasierne - af Marie Markvard Andersen	34
Japansk skydedør åbner sig på klem - af Marie Kilsgaard Møller	36
Grotowski - bogomtale af Peter Rafn Dahm	38
DRAMA HÅNDBOG - Dramaarbejde med 6 til 9-årige børn i skoler og fritidsordninger - anmeldelse af Maria Rosenhjerne	40

Forsiden: Fra den litauiske gruppe Arlekin's opførelse af forestillingen "Why is love?" på NEATA teaterfestival 2012 i Sønderborg. Foto: DATS' fotogruppe "The official NEATA photo team" - Jette Thorsen, Knud Volsing og Axel Gadegaard

RAMPELYSET – december 2012

Udgivet af DATS – landsforeningen for dramatisk virksomhed. ISSN 0107 1882

Redaktion : Anders Hind, Morten Hovman, Astrid Lakjær, Peter Rafn Dahm , Christian Hersker, Marie Markvard Andersen

Redaktionens adresse: Jernbanegade 5, 6230 Rødekro

Landsformand/ansvarshavende udgiver: Lisbeth Lautrup Knudsen, formand@dats.dk

Generalsekretær: Kristian Hald Jensen, kristian@dats.dk

Design: Annie Hjort Hansen og Peter Rafn Dahm

Annoncer: Tekst & Design, 7453 2609 • 2681 3132, kirk@tekstogdesign.dk

Trykt hos Grafisk Produktion, Ribe.

Kære Rampelyslæser!

Året 2012 har været et forrygende teaterfestivalår.

I det teaterlandsskab som DATS er en væsentlig del af, har man i årets løb kunnet opleve et smukt og varieret udvalg af nationale teaterfestivaler – og også en international af slagsen.

Derfor har vi viet et helt nummer af Rampelyset til temaet: Teaterfestivaler.

Festivalåret startede allerede i februar med minifestivalen "Sneskud", en vinterfestival for uafhængigt teater i København.

"QuongaFest 2012, festival for vækstlagsteater og andre interessante kulturelle oplevelser", blev afviklet i Aarhus midt i april.

I maj blev DATS' "Teaterfestivalen" afholdt – denne gang i Holbæk.

I starten af august fandt DATS' store kraftpræstation, NEATA-festivalen, så sted i Sønderborg. En International teaterfestival med deltagelse fra alle de nordiske og baltiske lande – og med gæsteprotræden fra Rumænien.

Senere i august løb den store festival i det uafhængige københavnske teatermiljø, "Vildskud", af stablen.

"DM i REVY" blev afviklet i starten af september. En kæmpestor revyfestival, der bliver afholdt hvert andet år i Juelsminde, med deltagelse fra et stort antal af landets revyer.

Festivalåret 2012 blev rundet af med endnu en minifestival: "Plets kud", en lille festival, der "stiller skarpt på vækstlagsteater", for dramatik- og teaterlinieelever på københavnske gymnasier. En begivenhed skabt i et samarbejde mellem DATS og KULT (et kulturelt samarbejde mellem 4 københavnske gymnasier).

På de næste mange sider bringer vi indtryk i tekst og billeder fra mange af disse begivenheder.

Vi bringer også en lille reportage fra en international teaterfestival i Japan.

I bladet kan man desuden finde omtaler af to nye spændende bogudgivelser fra forlaget DRAMA

God læselyst!
Redaktionen

Historicum

Udlejning og salg af historiske dragter
Historiske mønstre og smykker
Stof, knapper, spænder m.m.
Rekvisitter, accessories
Temafester, service, telte
Museer, teater, tv, film

Webshop: www.historicum.eu

Lindegade 21 • 6070 Christiansfeld • 74 62 29 11

TEATERHØJSKOLEN RØDKILDE

BLIV SET

Udlejning af Lyd- og Lysanlæg

Lyd
PA SYD
musik med mere

Fynsgade 16
6400 Sønderborg
Telefon 7442 5009
www.pasyd.dk

SALG, UDLEJNING, TOUR
- udstyret til den professionelle

MASTER LIGHT

masterlight.dk

Teaterfestivalen

Af Morten Hovman

Teateroplevelser på kryds og tværs

DATS' årlige nationale festival *Teaterfestivalen*, rejser rundt i hele Danmark og afholdes hvert år et nyt sted i landet. På festivalen oplever man et bredt udvalg af det gode ikke-professionelle teater fra hele landet.

Og selv om vi er et lille land – geografisk set – varierer de kunstneriske udtryksformer ganske betydeligt. På *Teaterfestivalerne* møder vi en vrimmel af forskelligheder. Fra landsdel til landsdel. Fra by til land. Fra storby til mindre by til lille by. Fra unge til ældre. Fra store etablerede amatørscener til små nystartede grupper. Teater på kryds og tværs.

Teaterfestivalen kan altså opleves som en "heksekedel" af teaterfolk, der repræsenterer vidt forskellige traditioner, arbejdsformer, fortælleformer, udtryksformer. Et forum hvor alle mulige og "umulige" holdninger til at lave teater kan mødes.

Forygende 2012 Teaterfestival i Holbæk.

De lokale teaterkompagnier "Teaterrødderne", "Elverfolket", "Kundby Teater og "Holbæk Dramatiske Klub" havde forenet deres kræfter og påtaget sig værtskabet for *Teaterfestivalen 2012* i Holbæk. I samarbejde med landsDATS fik de arrangeret en forrygende festival som løb af stabelen d. 11.-13. maj. Festivalen bød på 10 forskellige forestillinger, som blev spillet under optimale forhold på tre af Holbæks flotte spillesteder: Kulturkasernen, Holbæk Teater og Elværket. Maskegruppen "Dunkelfolket" brugte gaderne i Holbæks bymidte som deres scene.

Festivaldeltagerne oplevede en smuk og interessant buket af vidt forskellige forestillinger – en mangfoldighed helt i *Teaterfestivalens* ånd.

Den lokale arrangørgruppe stod for størstedelen af de praktiske gøremål i forbindelse med det store arrangement, hvor der er så meget, der skal klappe, og hvor det ene arrangement afløser det andet. Arrangørerne var utroligt velforberedte på opgaven og klarede alle situationer med den selvfølgelighed og imødekommenhed, som er så vigtig for den gode atmosfære, der gerne skulle herske ved et så stort arrangement.

Teaterfestivalen 2012 i Holbæk blev en klar succes med godt teater og masser af god inspiration at tage med hjem for deltagerne.

I 2013 kommer *Teaterfestivalen* til at ligge i Vejen med "Studio 73" og "Sløjds scenen" som de lokale arrangører. Læs mere om tilmelding på www.dats.dk

En atmosfære af respekt

Festivaldeltagerne ser hinandens stykker, diskuterer hinandens forestillinger, tager stilling til godt og skidt, lærer om hinanden og også ofte af hinanden. Hele tiden i en atmosfære af respekt for hinandens arbejde, ligegyldigt hvor forskelligt fra ens eget, det måtte forekomme at være.

Atmosfæren på *Teaterfestivalen* "indbyder" så at sige til denne respektfulde måde at være sammen om teater på. Det er dét, der er *Teaterfestivalens* fine styrke og kvalitet.

Mødet mellem unge og ældre teaterfolk er et af de vigtige aspekter i det, *Teaterfestivalen* står for. Gene-

rationerne er åbenlyst optaget af hinandens arbejde, og det er bemærkelsesværdigt, hvor meget de får udvekslet af erfaringer og indtryk i løbet af denne intense teaterweekend.

To forskellige arbejdsformer

Det er også på *Teaterfestivalen*, de har mødet de senere år, de to "grene" indenfor DATS: Amatørteatret, som kommer fra hele landet og *Vækstlagsteatret/det uafhængige teater*, som fortrinsvis kommer fra de store byer København, Aarhus – og snart også Odense.

To forskellige arbejdsformer præsenteres i dette møde. Amatørteatrets traditionelle prøveforløb, som strækker sig over mange måneder med prøver en gang om ugen – og så lidt mere i opløbet til premieren. – Og vækstlagsteatrets/det uafhængige teaters nærmest "professionelle" arbejdsform med et kort men intenst prøveforløb over et par måneder (eller mindre).

I dette møde bliver festivalgængerne også ofte præsenteret for stykker, der ikke er blevet spillet før – stykker, der er nyskrevne eller måske endda arbejdet frem af de medvirkende. Dette giver ofte *Teaterfestivalen* et stærkt og friskt pust af det eksperimenterende.

Festival på kryds og tværs

Det er så noget af det den "kan", DATS' *Teaterfestival*: Samle teaterforestillinger og teaterfolk på kryds og tværs af landet.

Præsenterer teater og erfaringsudveksling på kryds og tværs af generationer.

Formidle oplevelser og inspiration på kryds og tværs af teateropfattelser og arbejdsformer.

Vi kan mødes på *Teaterfestivalen* i bevidstheden om, at alle har glæde af at arbejde med teater, ligegyldigt hvilket niveau, man arbejder fra. Der er så mange oplevelser, så meget menneskekundskab, så megen lærdom at hente i teatret. Og man kan deles om det, opleve det, udveksle erfaringer om det, ligegyldigt om man arbejder med høje ambitioner eller bare har teatret som en herlig fritidsaktivitet.

Skaberwerket "Scener fra et utroskab".

"Pensionisterne" on the road

Interview med Lisbeth Lehmann Weng - af Peter Rafn Dahm

I 2012 har Midtfyns Amatør Teaters forestilling "Pensionisterne" været en del på landevejen, idet forestillingen har spillet på ikke mindre end 3 Festivaler – Quongafest i Århus, DATS' egen i Holbæk og Vildskud i København. Vi har talt med instruktøren Lisbeth Lehmann Weng.

Lisbeth, jeres forestilling Pensionisterne, som jo både handler om og spilles af pensionister, er blevet lidt af et hit blandt de unge teaterfolk på vækstlagsteaterfestivalerne, hvor gennemsnitsalderen vel er omkring de 25. Hvordan er det gået til?

Det kommer også meget bag på os. Vi blev meget, og positivt, overraskede, da vi første gang mødte de unge på DATS' teatertræf i Haslev i efteråret 2011. De var meget betagede af forestillingen. Og vi undrede os bare: Hvad er det lige, der rammer jer, i det vi laver? Vi tror jo nok selv, at det er fordi vi ikke på nogen måde er i konkurrence med de unge. Al den stund, at vi spiller noget teater, de ikke selv kunne drømme om at lave: Stille og roligt episk teater. Vi skal ikke skynde os, og vi behøver heller ikke råbe højt. Det tror vi er en af grundene. Og så har de jo sagt, på alle festivalerne, når jeg har spurgt ind til, HVAD det er, der får dem til at tabe mund og kæbe – "at det er fordi, det handler om morfar og mormor". De kan se deres bedsteforældre i det. Og nogen også deres forældre. Og så er dét liv, hvor man taler forbi hinanden og er holdt op med at kommunikere, noget fjernt og eksotisk for dem. Noget de aldrig selv vil havne i (tror de lige nu!). Og det er vel også derfor at vores – ellers – meget modne publikum – tit er meget stille. For de kan se sig selv. Og puha, så er det pludselig ikke nær så sjovt, som at se på (og grine ad) de andre. Nogen andet er selvfølgelig, at det er en brandgod tekst. En lille perle simpelthen. Og så har vi som hold taget den alvorligt. Det at finde en god tekst og så at

være tro imod den. Tage den alvorligt og spille den på dens egne præmisser – og ikke prøve at lave fandango med den - det tror jeg betager alle, både unge og ældre.

Min oplevelse er at I, med de unges begejstring, faktisk får en dobbelt respons. Både den faglige – benovelsen over, at skuespillerne er så gode-

Ja, tænk at gamle mennesker kan spille så godt!

Og den kunstneriske - at det her opleves så troværdigt, så autentisk-

Og det er et resultat af, at vi som gruppe har fungeret fantastisk, super, i de to år vi nu har arbejdet med forestillingen. Det ses, er jeg ikke i tvivl om. Og så det faktum, at teksten holder. At den dramaturgisk er skåret så godt, som den vitterligt er. Den er så stram. Hun (dramatikereren Runa Kähler) siger det hele på en halv time. Norén ville bruge 4 timer, mindst, på det samme. 5 måske. Jeg holder meget af Norén, virkelig. Har selv sat ham op og er vild med den der gale svensker. Men Runa Kähler evner det dér, egentlig lidt Line Knutzon agtige: På én sætning tegner hun et helt univers. Billedet står så tydeligt. Hun behøver ikke timer til at sige det, der kan siges på én sætning. Så forskellige de end er de to, Kähler og Knutzon, så er der noget slægtskab i den der tætte måde at skrive på. For Knutzons stykker er jo heller ikke så lange, og hun får også lavet nogle universer, der er store. Man behøver ikke mange ord for at lave godt teater. Der er der forfattere, der godt kunne lære af.

Hvordan fandt du frem til teksten?

Jeg har nok siddet ovre på Odense bibliotek en eftermiddag og bladet i enaktere. Jeg havde brug for nogle enaktere for at kunne sætte mange spillere i gang samtidig, og med noget forskelligt. Mange spillere i forskellige aldre. Det kan godt være svært at finde ét enkelt stykke, der passer til alle dem, der gerne vil på scenen i MAS. Og dér stod jeg med et hold dejlige mennesker, jeg gerne ville lege med, og besluttede så at jeg ville lave et "sammensurium af enaktere". "Pensionisterne" kom selvfølgelig med i bunken. Det blev til et helt aftenrepertoire af små stykker – "Pensionisterne", Peter Albrechtsens "Vidner i Køkkenet" og endelig Strindbergs "Den stærkeste". "Hvordan får du det til at hænge sammen?", spurgte folk mig. Arh, tænkte jeg, alle teaterstykker handler jo om livet og døden, og det der er værre, så det skal vi

nok få til at give mening. Det er jo et spørgsmål om, hvad vi vælger at accentuere, når vi spiller det. Så det gik fint.

Og det har jeg faktisk gjort nogle gange, sat et program af kortere tekster sammen. Ikke mindst fordi jeg elsker at lave Line Knutzon, og hendes stykker er så korte. Jeg mener selv, at en time er nok, når det er dramatik på hendes niveau. Men mange i MAS mener, at der skal mere til, når man vil lokke folk en aften i teatret. Og så har vi f.eks. sat Knutzons "Splinten i Hjertet" sammen med Henning Niensens "Grottedyret". Jeg, vi, er altså begyndt at arbejde en del med enaktere. De er spændende. Og de er gode at rejse med. Gode at tage på festival med (der dur de der to en halv times sværvægtede ikke rigtigt, ja man får jo slet ikke lov til at komme med dem). Og jeg har fundet ud af, hvor sjovt det er at komme på festival!

Men hvordan er det så at få sådan en succes, når den første begejstring lige har lagt sig. For vel må det være dejligt. Men det er da også hårdt at skulle så meget "on the road" med "Pensionisterne"?

Jeg er måske ikke lige den rigtige at spørge, for jeg synes jo bare at det er sjovt. Nu har vi fået LED lys, så den smule pik-pak er ikke noget at tale om. Vi kan jo have det hele i et par flyttekasser og en taske. Stort set. Og det hele kan være i min lillebitte bil.

Nu har du ligget syg og ikke været med ovre på Vildskud i København. Har du hørt hvordan det gik?

Ok ja, og spillerne var rigtig glade. Den første forestilling lå 18.30. Dødsygt tidspunkt at spille teater i København. Folk er jo dårligt nok stået op. Så det var en stille forestilling, synes spillerne. Men til den sene forestilling var der fuldt hus. Bragende bifald. Skuespillerne var helt høje, fortalte min svigerdatter, så hun fik knus og det hele bagefter. En rigtig god oplevelse. Ligesom i Århus på Quongafest. For slet ikke at tale om DATS festivalen i Holbæk. Men der er vi jo gamle kendinge. Men nu er det slut. "Pensionisterne" skal spille en absolut sidste gang i Runa Kählers hjemby. En formiddagsforestilling i menighedshuset, og så er det SLUT. Så vil spillerne ikke mere.

Kan det hænge sammen med at der er grænser for hvor mange roller man kan rumme i sig - rent hukommelsesmæssigt - når man bliver ældre?

Nej. Ikke når det gælder de to skuespillere. De vil sagtens kunne mestre flere roller parallelt med hinanden. Men det er jo frivilligt det her. Lysten skal drive værket. Hele tiden. Og når den falmer, må man tage det ad notam.

Jeg har en god ven, som var så fremragende en spiller, at jeg spurgte ham, om han dog ikke ville være professionel. Nej, svarede han, for så skal jeg jo spille alle de roller, jeg ikke gider. Jeg vil meget hellere være amatør, for så kan jeg vælge selv og kun sige ja til det, der "fænger". Og der er jo det privilegium vi har. Os amatører.

For mig, personligt, er det interessante at kunne vælge stykker med karakterer. Personerne skal have karakter. For nu at slå sløjfen tilbage til "Pensionisterne". Den holder, fordi vi har arbejdet os frem til to karakterer, der holder. I forhold til både teksten, spillerne og hele formen. Karakterer bærer helheden. Måske er det også det, der fænger hos de unge: karakterarbejdet.

Midtfyns Amatør Scenes "Pensionisterne" på teaterfestival i Holbæk. Fotos: Axel Gadegaard.

Quonga

Af Ulrik Sarp Hansen

I 2006 sendte DATS deres studentermedhjælper til Aarhus for at opspore vækstlaget. Han samlede en selvstændig gruppe på syv unge i starten af 20'erne fra forskellige teatergrupper og amatørscener i Aarhus. De dannede en indsatsgruppe, som gik i gang med at undersøge, hvad der var af vækstlag i Aarhus, hvor det var henne, hvem det var, og hvad det havde brug for. I løbet af 2007 afholdt de deres første arrangementer, kaldet Stormøder. I den første invitation stod der bl.a.:

"Der er et teatervækstlag i Århus, men ikke noget miljø for dette. Det miljø skal skabes, og en af vejene dertil er at mødes.

Dette nye initiativ bunder i et fælles ønske om at skabe et forum for de ambitiøse teaterfolk i det århusianske vækstlag/independentmiljø – et forum for gensidig inspiration og dialog. Fine ord, men denne gang med vægt bag."

Gruppen havde på det tidspunkt endnu ikke fundet på et navn, da de stadig ikke vidste hvad deres organisation egentlig var for noget, og hvad den skulle. Den korte historie om hvorfor de så endte med at hedde Quonga er, at det var et navn som netop ikke betød noget. Derfor ville det altid være det rigtige navn, uanset hvordan Quonga udviklede sig, da navnet Quonga så netop ville komme til at blive forbundet med det, som Quonga gør.

På et stormøde i slutningen af 2007 var der sat tid af til at fokusere på konkrete ideer, som kunne skabe netværk og synlighed for de forskellige vækstlagsgrupper i Aarhus. DATS havde forhåndsbevilliget 10.000 kr., som Quonga måtte bruge på, hvad de havde lyst til, og til stormødet besluttede de, at pengene skulle gå til at arrangere en vækstlagsteaterfestival fire måneder senere. Planen var – på grund af den korte tidsfrist – at lave en lille festival for at prøve det og for at lære. I løbet af planlægningen voksede festivalen, og resultatet blev en femdages QuongaFest på to scener, med 10 forestillinger, musik, poetryslam og dans.

Den første festival var en stor succes, og siden er festivalen kun vokset. Arrangørgruppen består i dag af ca. 40 frivillige, som arbejder for at arrangere festival og workshops for teatervækstlaget. Quonga arbejder stadig for at skabe netværk, udvikling og synlighed for vækstlagsteater, så de kan mødes, inspirere hinanden og skabe nye projekter sammen. Den næste QuongaFest kommer til at foregå på scenerne på det nybyggede produktionscenter Godsbanen den 4.-7. april 2013. Vi ses.

(se mere om festivalen, og søg om at komme med, på www.quonga.dk)

Teatergruppen Skævt Vanvid "Vejen til hullet".
Fotos: Peter Rafn Dahm.

Et farvel til appelsiner

Af Christian Hersker

Qrange.

Overalt hvor jeg kigger, er der orange. Teater Katalpults lille caféstue er blevet invaderet af orange duge, orange stofsække og... jaeh, orange appelsiner.

Farven er intet mindre end QUONGA's trademark, og som en ex-quongamand er det mig derfor særdeles umuligt at drikke et glas appelsinjuice, uden at tænke på deres maskot... QuongaManden.

Og ja – han er orange!

Det er vist ingen hemmelighed, at DATS plantede den spæde begyndelse til det, der skulle vise sig at blive Aarhus' svar på en sprudlende og kraftfuld vækstlagsfestival. Jeg husker de indledende møder i begyndelsen, hvor en 30-40 ivrige ildsjæle snakkede i munden på hinanden. Hver gang jeg forsøgte at komme med mit synspunkt (som altid er overlegent og sublimt!), blev jeg fejet væk som var jeg et halmstrå i en tornado. Den kreative malstrøm havde ingen respekt for enkeltindividet, men samlede tværtimod alle individualisterne, og lærte dem en vigtig lektie om essensen i at kunne samarbejde.

Vi lever i en tid, hvor det kan være svært at føle sig som et møl; man vil jo så gerne selv lyse lokalet op, i stedet for bare at være en af de mange, der flokkes om en flamme. Det var en bitter pille at sluge... Men set i retrospekt, så var det denne pille, bestående af et mix af erfaringer, som skulle vise sig at indeholde nøglen til både min karriere og min fremtid som en gentleman.

Året er 2008. Jeg fik ansvaret for en scene. Jeg var, med andre ord, blevet reduceret til en praktisk gris-sebasse, som skulle sørge for at grupperne havde det, de skulle bruge! Skandaløst! Grupperne var stres-

Et farvel til appelsiner

sede og hjælpeløse, og de fleste af dem drak bajere og hyggede, imens jeg knoklede for at sætte stole op og tage imod publikum inden hver forestilling. Men hov! Ved nærmere eftertanke er der indsigt at hente: Hvor tit har jeg ikke selv været en forkælet hund på scenen, der ikke skænkede folket bag scenen en tanke! Efter at have prøvet en supporterende funktion på egen korpus, svor jeg at jeg aldrig mere ville mangle respekt for arbejdet udenom scenen.

Lektien er: Alt bag scenen er noget lort. Vær derfor ualmindeligt taknemmelig for dem, der beskæftiger sig med det.

Året er 2009. Denne gang havde jeg selv en forestilling med på teaterfestivalen, og endda på selv samme scene. Jeg kastede et blik på den sceneansvarlige – og vore blikke forblev fastlåste i en gensidig forståelse og kærlig respekt! Nemlig, kære læser: Denne gang skete der en horisontsammensmeltning, som hjalp mig til at forstå maskineriets større sammenhæng.

Lektien er: Hav respekt for alle tandhjul i maskinen.

Året er 2010. En teatergruppe inviterede mig med som skuespiller på deres teaterstykke, hvor man bl.a. skulle drikke rødvin i forestillingen. Selv en avantgarde herre som undertegnede, skal ikke afslå et tilbud om gratis rødvin i spandevise på en Quongafestival, så derfor gik jeg til rollen med stor ildhu. Desværre resulterede det i, at jeg altid var 1½ brandert foran alle andre gæster. Jeg husker forbløffende lidt af dette års festival... Men lektien er imprementet på lystavlen.

Lektien er: Drik dig aldrig fuld i dit arbejde med kunsten.

Året er 2011. Mig og mine gutter forsøgte diskret at plastre årets quongafest til med vores egne plakater – også selvom vi ikke skulle spille på festivalen. Frækt? Ja, men morsomt. Det endte dog med, at der fluks stod et tæskehold bestående af aggressive orange quongapiger med knojernsrekvisitter, klar til at stille os til regnskab med vores egoisme. Pludselig indser man, hvor dumt det er at klatre op ad andre i et forsøg på at nå et ideal. Quonga er synonym med mange. Vi, gutterne og jeg, er synonym med tøsedrenge. Derfor fremstammede vi en undskyldning og tog omkring halvdelen af vores plakater ned igen. (Resten løb vi fra, inden de opdagede dem.)

Lektien er: Alliance frem for konkurrence... for din egen skyld!

Året er 2012. Et skæbnens år hvor jeg fyldte 30 og derfor blev voksen på papiret.

Endnu en gang havde vi en forestilling med på Quonga. Som trediveårig er man naturligvis en seriøs kunstner. Derfor ville det måske være selvudslettende at røbe navnet på forestillingen, som hed "Pølse!".

Men dette er jo også en selvudslettende artikel, idet jeg må indrømme, at vi havde modtaget et overordentligt generøst sponsorat fra Steff Houlberg A/S. Vi havde simpelthen for mange pølser til vores forestilling. Derfor grillede vi pølser til Quongafesten. En altruistisk gerning (hvis man ser bort fra den indirekte PR.), som genoprettede vores gode rygte hos de orange bagmænd- og kvinder.

Lektien er: En god gerning gør dig gammel.

Ingen tvivl – Quonga danner dig! Ledelsen er en mangelhovedet hydra. Det er tæt på umuligt at vide, hvem man skal kontakte, og så snart én kontaktperson forlader Quonga, træder 2 nye til. Denne form for kontrolleret kaos er vitaliserende, og det er egentlig ret utroligt, at deres socialistiske styreform fungerer. Men det gør den. Quonga er vokset og vokset, fra år til år. Det er blevet en kæmpe mastodont, der minder mig om mine første fejltrin, og mine første succesoplevelser – alt sammen sorteret i pertentlig orden efter årrække. Måske burde de lave en Quon-Kalender? Jeg har i hvert fald i forvejen en stor håndfuld persondefinerende livsbegivenheder, der allerede sorterer som mærkedage, under nydelige orange datoer.

Med Venlig Hilsen
Hersker.

Klip fra Midtlyn Amatør Scenes medlemsblad, infoMASion

Hurra for årsmøde i DATS

Erik, Lisbeth, Marco og jeg selv var så heldige at deltage i et spændende årsmøde i DATS i weekenden 28-29 april.

Pauser mellem oplæg, workshop og generalforsamling var der ingen af, så vi løb fra det ene spændende sted til det andet og fik snakket med en masse entusiastiske teatermennesker.

Erik fandt dog lidt tid til at vandre hele Haslev rundt for at finde sin gamle højskole!

Dette årsmøde var mit første i DATS, og det bliver bestemt ikke mit sidste. Jeg vil gerne opfordre alle til at deltage i sådan et årsmøde, hvor mange kreative tanker luftes, og nye gode relationer opstår. DATS er stedet hvor vi amatørscener kan få snakket sammen, og hjælpe hinanden på

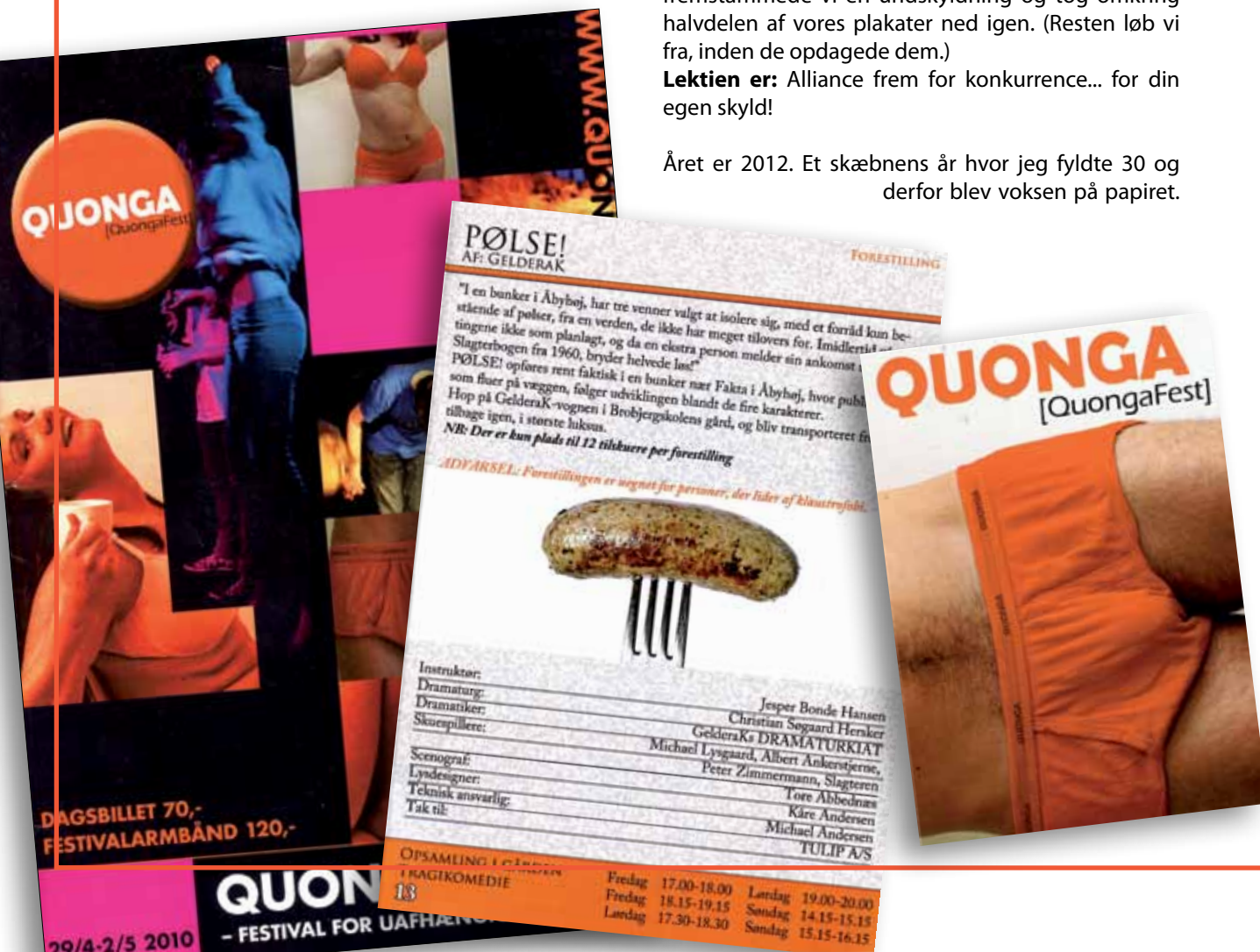
kryds og tværs.

Vi var fire MASere af sted i år, og næste år håber jeg flere også har mulighed for at komme med.

Udover årsmødet arrangerer DATS også en lang række fantastiske kurser, og da MAS er medlem kan vi altid få sendt nogle stykker af sted til en god pris. Personligt medlemskab koster kun 125 kr. om året, og ved dette opnås samme rabat på alle kurser. Jeg vil derfor gerne opfordre til, at man støtter DATS og hjælper med at bevare en organisation der lægger et stort stykke arbejde i at hjælpe os små teaterforeninger rundt omkring i landet.

Tak for en dejlig og travl weekend.

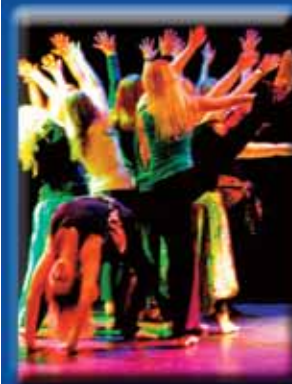
- Henriette
www.dats.dk

"Skuespillerens værktøjskasse"

30. juni til
5. juli 2013 på
Vostrup Efterskole
- Skole for Musik og Teater

Vostrup Efterskole
- Skole for Musik og Teater
Tarmvej 73, Vostrup
6880 Tarm
Tlf.: 9737 4188

E-mail:
kontor@vostrupefterskole.dk

www.vostrupefterskole.dk

Sommerkursus for 14-18 årige

FESTIVAL FOR UAFHÆNGIGT TEATER
VILDSKUD
 15 - 19 AUGUST 2012
UD.dk

Alle fotos på siderne 12-15 er taget på Vildskud 2012

Vildskud 2012

- klip fra pressemeddelelsen og skud fra festivalen

Undergrundens største teaterfestival kaster anker i København

"Når VILDSKUD går i land..." -så ved man aldrig, hvad der kan ske!
 Der kommer nemlig fuld skrue på fantasien, når den årlige VILDSKUD - festival for uafhængigt teater søsættes **d.15. -19. august 2012 i Huset-KBH.**

For niende gang byder VILDSKUD på unikke udpluk fra det uafhængige scenemiljøes mest dugfriske, dristige påfund. Som platform for vækstlagets talenter ønsker VILDSKUD at give ekstra albuerum til originale ambitioner. Vi udforsker scenekunsten og inviterer alle om bord undervejs. Skibet er ladet med visionær kunst - og leg!

Teater der tør

Programmet udvides i år med op til 20 forestillinger af undergrundens mest ambitiøse scenekunstnere. Sammen spænder de vidt over vanvid, alvor, liv og løjer: Drivhus med dj-blomster, suttetræ og traumer i strik-scenografi, levende Kvium-karakterer, husmortragedie i bubble gum-idyl, gidseltagning og eskapisme, koloniale kampe i den kenyanske jungle, reality-stjernens møde med realiteterne, opråb om overvågning, online-eventyrets drømme og fortolkninger af kendte storbydigte, er noget af det, vi har på plakaten denne sommer.

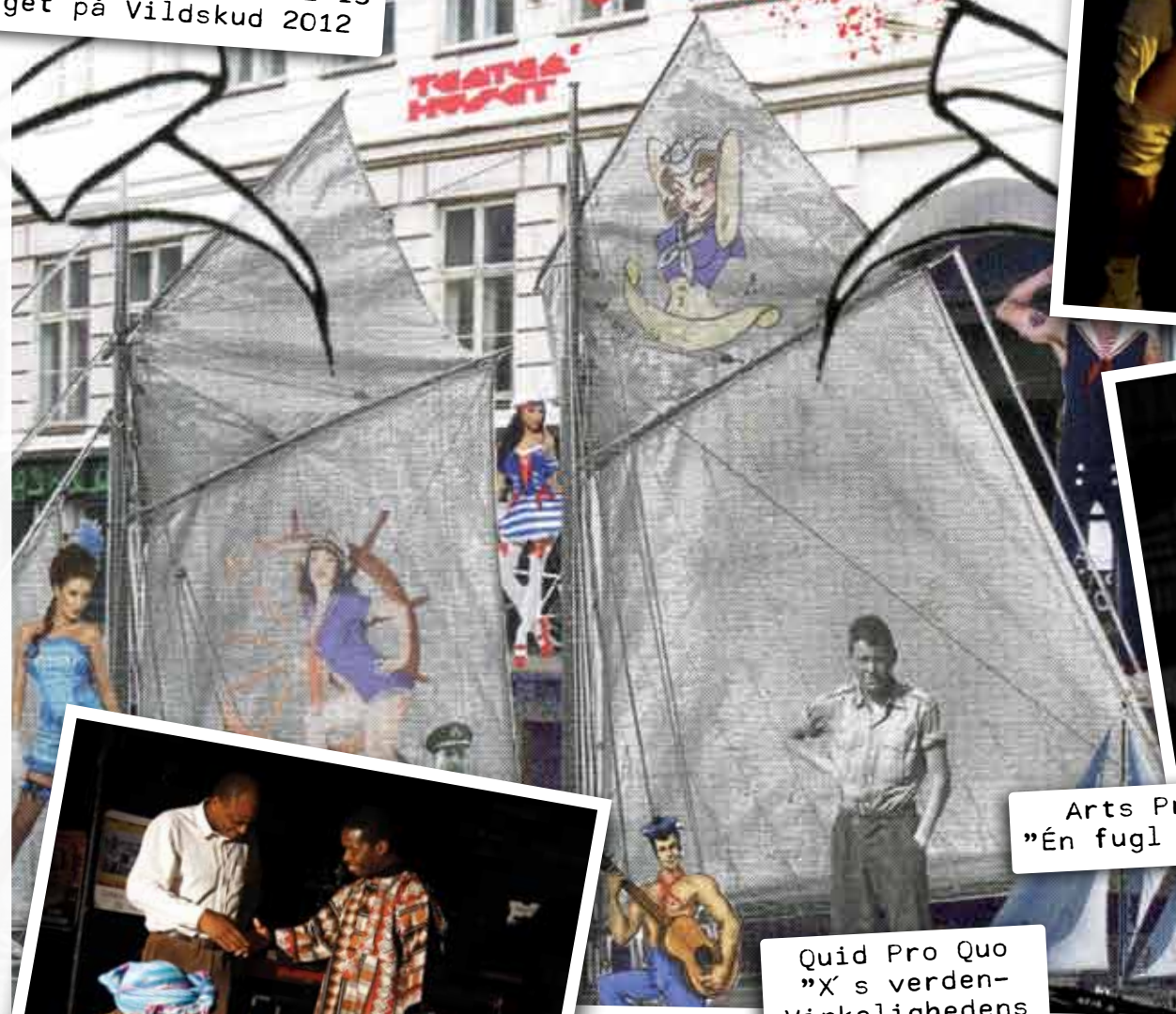
Fra nær og fjern

Festivalen byder desuden fortsat på inspirerende, tværgående forening af teatret med koncerter, dans og digtning....
 ...VILDSKUD har også inviteret venner fra de syv verdenshave for fortsat at styrke det internationale samarbejde om uafhængigt teater og udvide dets grænser fysisk og kunstnerisk.

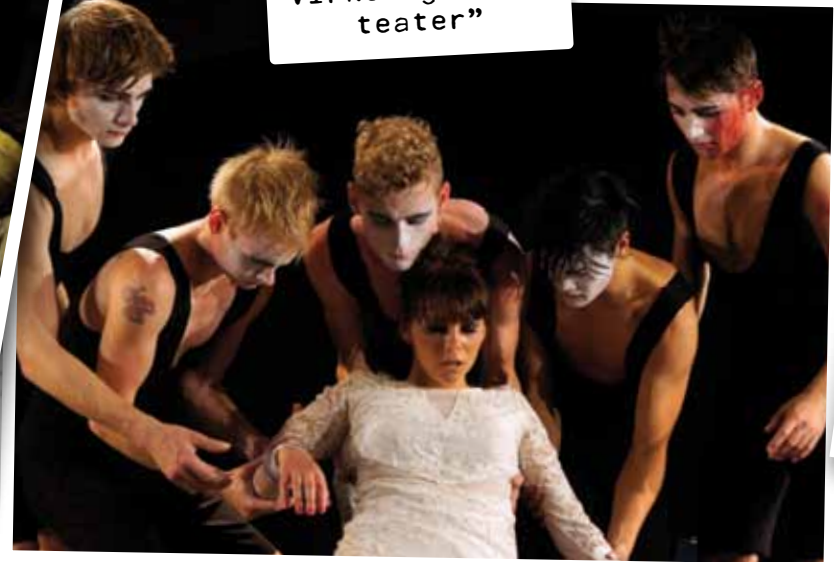
Stærk kunst og glade sømænd

Som noget nyt bliver hele herligheden spundet sammen i et vanvittigt, fiktivt sømandsunivers manifesteret i en kunstudstilling, hvis mangfoldige udtryk vil farve hele festivalen....

VILDSKUD bliver en festival for både landkrabber, søulke, torsk og labre sild. Lad legesygen leve og nyd sensommeren med et frisk pust fra undergrundens strømme.

Monsuna featuring Africa "Encounter"

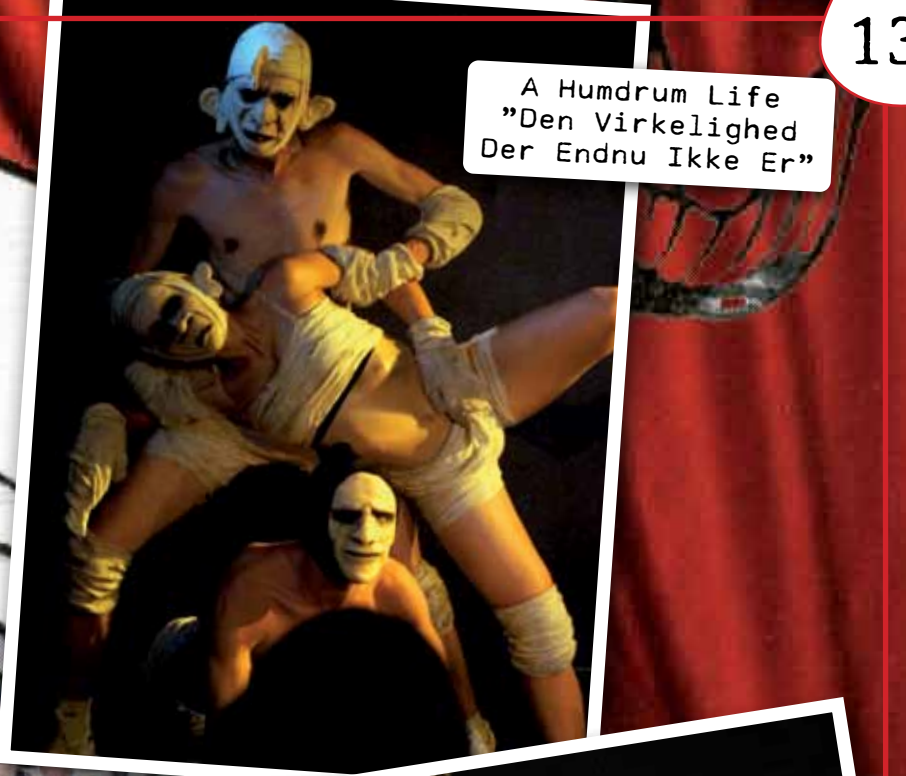
Quid Pro Quo "X's verdens- Virkelighedens teater"

Arts Pro Bono "En fugl i hånden"

Pastel Paletten "Lunch Girls"

A Humdrum Life "Den Virkelighed Der Endnu Ikke Er"

FESTIVAL FOR UAFHÆNGIGT TEATER

VILDSKUD

15 - 19 AUGUST 2012

UD.dk

Magnolia
"Sound Track"

Skank Zoo
"EKSTERIA - En psyko-
pateret krimi"

Mette Marie Hoeg
von Essen
"If my lige was a
fairy tale" - en
visual concert"

Kompani Skoppeli
"Tanker ved"

Vildskud - en kærlighedshistorie

Af Emilie Bendix

Vildskud er en fire dages festival for uafhængigt teater, hvor scenekunstnere fylder Huset i København med eksperimenterende teater. Sideløbende med teaterforestillingerne kan blandt andet opleves filmfremvisninger, teaterdebatter, grillhygge, idéudveksling, koncerter og fester osv, osv, osv. Alt det der gør en festival til en festival.

For mig startede Vildskud en kold januaraften i 2007. Jeg havde været i USA og læse - og var netop landet i København med masser af tørst efter at revolutionere teaterverdenen!

I TeaterHUSET sad Liv Helm og havde hørt om den her festival, der havde eksisteret siden 2003, men desværre ikke var blevet afholdt i 2006. Hun ringede rundt og samlede i vinterens mørke et hold af unge engagerede teatermennesker fra nær og fjern, der alle havde

lyst til at stable en festival på benene. Vi prøvede at finde informationer om de tidligere festivaler og fik fingrene i et par pressemeddelelser og nogle programmer. Vildskud var startet i 2003, da Andreas Boeskov havde skrevet en rapport om "De kulturelle foringers vilkår i København". Gennem sit arbejde var han kommet i kontakt med flere uafhængige teatre. De mange forskellige teatermagere fik pludselig øjnene op for hinanden, og lysten til at lave en fælles front og fremvise de mange kunstneriske krumspring blev til den første festival for uafhængigt teater - Vildskud 2003.

Vi mærkede alle historiens vingesus. Det var d. 10. januar 2007, og kulden fik os til at rykke tættere sammen i TeaterHUSET til vores allerførste møde. Vi kiggede rundt på hinanden. Ingen af os havde arrangeret en festival før. Men der var jo intet andet for end at kaste os ud i det - med hjerte, klør og alt hvad remme

og tøj kunne holde. Vi brugte mange møder og lange snakke på at definere, hvem vi var, hvad vi ville - og hvorfor vi ville det! Vildskud var de første år spredt ud over hele København - og meningene om, hvad der var independent, hvad der var undergrund, uafhængigt, vækstlag, osv. var lige så spredte. Vi endte med at stille spørgsmålet til teatrene i ansøgningskemaet: "Hvorfor er I et Vildskud?".

Svarene lød i 2007 blandt andet: "Vi er et vildskud, fordi vi stiller krav til publikum" og "Vi underholder ikke, vi udfordrer." Hovedet på sømmet. I en pressemeddelelse et par år senere prøvede jeg at uddybe, hvad Vildskud er med ordene: "Vi skal ikke forholde os til et fastlagt repertoire, belægningsprocenter eller bugnende budgetter. Til gengæld har vi skabertrang, der ikke kan stoppes, ambitioner om kunstnerisk kvalitet og mod på at arbejde hårdt - og frivilligt."

FESTIVAL FOR UAFHÆNGIGT TEATER

VILDSKUD

15 - 19 AUGUST 2012

UD.dk

TEATER
HUSET

DIVA

Black Box Pangea's
forestilling "FaustUS"
Spillede på Vildskud 2009 -
med Emilie som instruktør

Og sådan er det! Året går. TeaterHUSET summer af aktivitet. I alle prøvelokalerne bliver der øvet. Vi har i arrangørgruppen organiseret os med en ansvarsperson for hvert område: Økonomi & Fundraising, Frivillige, Grupper & Logistik, Presse & PR, Billetsystem, Tryksager & Hjemmeside, Cafe & Events, Teknik - samt en forkvinde der samler alle trådene! Vi knokler og vokser og lærer og arbejder. Undervejs opdager vi, hvilke områder der er pres på i hvilke perioder og hjælper hinanden, når der er brug for hjælp.

Vinter bliver til forår, og pludselig kommer august, og Vildskud 2007 bliver en bragende succes. Publikum er glade, de medvirkende er dygtige. Vi har 12 teatergrupper med i alt ca. 70 medlemmer, 1 dokumentarfilmsfotograf, 2 teknisk ansvarlige, 7 arrangører og 30 frivillige, der afvikler festivalen. Det vildeste er, at der er over 1300 publikummer igennem HUSET på de 4 dage festivalen varer. Over de næste år vokser Vild-

skud støt. I 2009 har vi 2400 publikummer inde i sommerens teatermørke, og på sidste sommers Vildskud i 2012 var der ca. 9000 mennesker igennem HUSET!

Vi spoler nu tilbage til 2009 - mit sidste år som arrangør og forkvinde for Vildskud.

De sidste dage inden festivalen skydes i gang er hektiske. Vi holder møder, og når vi ikke afklarer, hvem der gør hvad hvornår, sidder jeg med hovedet inde i min computer og besvarer mails og sender pressemeddelelser ud. Om natten sover jeg uroligt og vågner op til huskelister, der er blevet længere og endnu flere spørgsmål, der skal besvares. Det slider, men da jeg natten før åbningen cykler hjem og prøver at finde et tema til åbningstalen slår det mig - kærligheden.

Vildskud er lige så altopslugende som en forelskelse. Nok lidt mere krævende end de fleste romancer - men de søvnløse nætter er der, nervøsiteten er der, boblerne i maven, glæden, forventningerne for fremtiden. Det hele er der. Og midt i vanviddet er det fanta-

stisk!

Min velkomsttale i 2009 handler derfor om kærlighed. Jeg har dette år både været forkvinde og instrueret en forestilling, og da jeg står og ser gården i HUSET fyldt af glade ansigter, er min stemme sikker. Jeg taler om Vildskud og den kærlighed, der gør, at man arbejder i døgndrift, ikke ser andre mennesker end de andre, der også arbejder i døgndrift, og er udkørt når festivalen er overstået. Jeg er stolt - de andre arrangører er stolte, og jeg er sikker på, at kærligheden til Vildskud varer ved. For mig, for de andre formænd og -kvinder, for de medvirkende, for publikum, for København!

Jeg har siden Vildskud fortsat med at instruere forestillinger med mit teater Black Box Pangea, og har desuden arbejdet som producent, produktionsleder og projektmanager. I 2010 havde jeg en forestilling med på festivalen, og i både 2011 og 2012 har jeg været vært på en scene og dermed stadig fået en flig af arbejdsglæden. Og jeg tror kærligheden bliver ved i mange år endnu - fordi: "Vildskud er det brændpunkt,

hvor du kan opleve ny scenekunst der sprænger alle rammer. Vildskud er fornyende inspiration for de uafhængige scenekunstnere, der insisterer på at udtrykke sig og samtidig en mulighed for det brede publikum til at komme i kontakt med det uafhængige teatermiljø. Vildskud er for enhver, der interesserer sig for hvad samtidsteatret kan, og hvor det er på vej hen."

Vildskud er en dynamisk festival, der ledes af en skiftende arrangørgruppe, så der hele tiden er nye kræfter og stærke skuldre, festivalen kan gro fra. I de år, jeg var med ved roret, har vi konstant evalueret og afprøvet nye muligheder, så det var mest muligt sjovt og lærerigt, og Vildskud hvert år blev endnu vildere end sidste år. Erfaringerne går i arv. Stoltheden, glæden, knokleriet og kærligheden vokser videre hos det nye hold arrangører, der igen i år kaster sig ud i det hæsblesende og mest fantastiske projekt, man kan forestille sig, når Vildskud i 2013 afholdes for 10. gang!

"Ragnarok" som festivaloplevelse

Af Peter Rafn Dahm

En urfortælling - i ord og krop, soundscape og videoperformance – udspillet på 3 nutidsscener

I festivalåret 2012 har det været mig forundt at se teatergruppen Rarevas udgave Ragnarok på hele 3 teaterfestivaler. I kraft af deres forskellighed gjorde de 3 festivaler forestillingen til 3 helt forskellige oplevelser, som jeg vil forsøge at beskrive i det følgende.

Rareva "Ragnarok" på Teaterfestivalen i Holbæk. Fotos: Knud Volsing og Axel Gadegaard.

Ragnarok "i sig selv" – en poetisk undergangs-forestilling

Med forestillingen "Ragnarok" fortæller Rareva os historien om den mytiske apokalypse på deres helt egen måde.

Helt bogstaveligt genfortælles historien for os af en – fortællerske. En flot og statuarisk diva, i et dybt blåt skrud, der er en diva værdigt. Med sin stemme, sit blik og en enkel – nærmest "grafisk" men også meget talende – gestik fører hun os ind i, og igennem, mytens verbale univers.

Fortællersken komplementeres af en danserinde. Der agerer – og mangedobles - i et meget ekspressivt og billedstærkt samspil med videoprojektioner af dansende kropssilhuetter. Det ene øjeblik forsvinder hun ind i billedets "rene æstetik", for det næste at sprænge det og blive "virkelig" før øjnene af os. Med ansigt og krop fortrukket i ekstasens smerte eller fryd. "Video-Dansen" akkompagneres af et elektronisk "lydbillede" – eller soundscape, der med sine suggestiv gentagelsesmønstre går lige i kroppen på lytteren.

Sammen gestalter danser, video og soundscape en urkraft, der kropsliggør – eller giver krop til - mytens spænding og spændvidde: En verdens fødsel, dens udfoldelse i modsætninger, splittelser og konflikter og sluttelig dens ødelæggelse.

Når videobilledet og lyden "blænder op", bliver der audiovisuelt "slået hul i rummet". Og jo mindre rummet er, jo større fornemmes "hullet". Når fortællersken går i spil, "samlers" hun rummet igen og "trækker" danseren tilbage til "nuet". Og således opstår der en rumlig-scenisk puls, et åndedrag, der giver liv og spænding til fortællingen.

Historien er blodig og brutal. Men måden den bliver fortalt på lægger distance til volden og gruen. Igenem sit æstetiske raffinement løfter den sig over al "splatter". Og netop dette løft gør det muligt for os at lytte til og se ind i gruen, at opleve den på behørig afstand og derfor lade os berøre. Af fortællersken, der med sin kropslige præsens gør det fjerne nærværende, og med sin ro gør det ubærlige bærligt. Af danserinden, der med sin "fjerne" hvidsminkede krop bliver til en stemme, en hvisken, et skrig, der når os direkte fra de fjerneste urtider – midt i en højteknologisk video-performance.

Det afsluttende og meget poetiske forår, er nok symptomatisk for hele forestillingens "ånd". Ovenpå ødelæggelsens vinter MÅ der spire et håb. Men hvilket håb er det op til hver enkelt af os at drømme om.

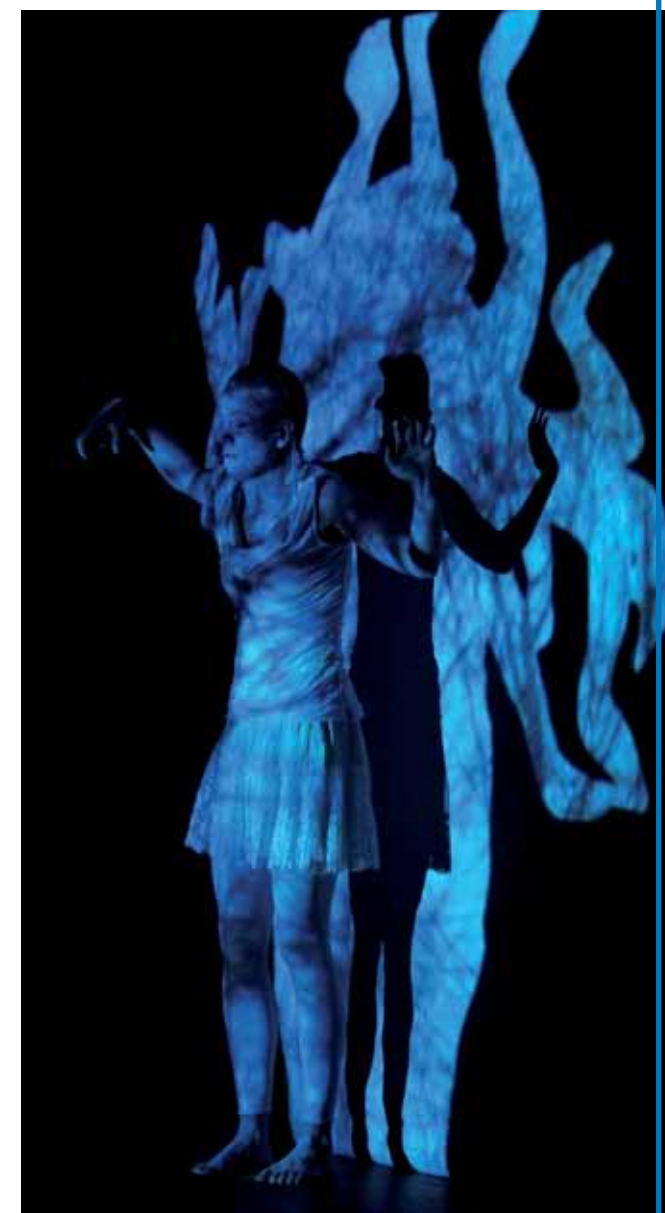
Ragnarok nede på gulvet – i intimteatret

Første gang jeg så Ragnarok var på Aarhus vækstlags-teaterfestivalen "Quongafest 2012". Quonga er "et netværk af scenekunstinteresserede i det århusianske vækstlagsmiljø" og Festen er deres årlige festival.

Quongafest fejrede 5 års fødselsdag i april, og holdt fødselsdagen på Brobjergskolen midt i byen. På 3 scener fyldt "med alt fra monologer, tragikomik, teaterkoncert, kløvneforestilling for voksne, dans og absurd teater. Desuden...site specific forestillinger, stand-up, en guidet naturtur og et eventyrligt toiletbesøg. Derudover udstilles billedkunst, der live-produceres arkitektur i gården og som altid vil der være musikoplevelser i QuonCafeen..." (citerer fra Quongafest 2012 programmet).

Lørdag eftermiddag kantede vi os ind på Quongafestens "Intimscene", som fuldt ud levede op til sit navn: En ganske lille black-box scene med plads til måske 40 tætsiddende tilskuere. Hvor publikum og optrædende var så tæt på hinanden, at vi bogstaveligt talt delte både åndedrag og ilt i det lille, ophedede rum. Scenen og de optrædende var placeret nede på gulvet, mens vi tilskuere sad let hævede.

Måske blev denne første oplevelse af Ragnarok særlig stor (eller stor på en ganske særlig måde), fordi jeg som tilskuer blev inddraget i et "rumligt og kunstnerisk paradoks": Rumligt var intimiteten, som sagt, til at tage

SALG, UDLEJNING, TOUR
- udstyret til den professionelle

MASTER LIGHT

masterlight.dk

"Ragnarok" som festivaloplevelse

og føle på. Vi kunne så at sige føle de optrædendes puls. Mærke sveden. Følge hver eneste ansigtstrækning og fingerbevægelse.

Men samtidig med dette nærmest klaustrofobiske nærvær skabte Rareva også en fornemmelse af fjernhed og afstand: Vi blev vidner til noget meget stort, universelt og kosmisk, der langt ude og langt borte i en fjernt fortid ville fylde hele horisonten og rummet fra enden til anden. Men det store blev, takket være afstanden og den perspektiviske forkortning, komprimeret til en helt tæt "kammerspils-performance", der kunne rummes i mit blot 4-5 meter brede synsfelt. Et lille stykke konkret magi!

Ragnarok kommer op på scenen – i teatersalen

Kort efter, i maj måned, så jeg forestillingen igen. Denne gang på DATS Teaterfestival i Holbæk. Her spillede Rareva på Holbæk Teaters relativt store scene, i en sal med plads til omkring 300 tilskuere. Altså helt andre vilkår end intimiteten på Quongafest. Samtidig var den fysiske festival-logistik også en helt anden:

Quonga havde koncentreret (næsten) alle aktiviteter i ét bygningskompleks, hvor man blot krydsede en skolegård for at komme "rundt" på festivalen. Således lukkede man sig inde i en tæt og skærmende "teaterkokon", hvor verden udenfor nærmest holdt op med at eksistere, så længe man var indspundet i teatrets og festivalens magiske silketråde. (For fuldstændigheden skyld skal det tilføjes at Quongafest også bød på steds-specifikke forestillinger "ude i byen". Men dem kunne jeg ikke nå ud til som en-dags-gæst).

Festivalen i Holbæk blandede teater og virkelighed i en meget større og åbent rum. Her handlede det om at DATS' teaterfestival kom til lige netop Holbæk, og at byen, med sin særlige karakter og identitet, dannede ramme om teateroplevelserne. Byen og bylivet "spillede med" i helhedsoplevelsen, i og med at festivalen "favne" store dele af byen - ved at udspille sig på mange geografisk spredte scener. På gåturene mellem forestillingerne holdt man simpelthen "frikvarter" fra teatret, og fik sin sanser "renset" af den virkelighed og den dagligdag der udspillede sig omkring festivalen. Disse "frikvarter" havde en skærpene funktion for min egen opmærksomhed og "oplevelseskapacitet". På vandringerne gennem byen gjorde jeg mig parat til at rumme noget nyt. Og indstillede mit fokus og mine forventninger på det nye. Men samtidig fik forestillingerne jo også konkurrence fra alle de udefrakommede indtryk, jeg hele tiden samlede op. Og skulle lægge bag mig, hver gang jeg trådte ind i en ny teatersal, til en ny forestilling.

Som tilskuer til Ragnarok på Holbæk Teater havde jeg, og resten af publikum, altså bylivet denne forårslørdag eftermiddag med os i bagagen. Men vi lagde den hurtigt bag os. For også her i Holbæk var Ragnarok en intens oplevelse, der med sin blanding af skønhed og grumte både sanser – og eftertanke.

Denne gang blev mit eget rumlige fokus og perspektiv - helt overraskende - vendt på hovedet. I Århus blev jeg øjeblikkeligt opslugt af "VideoDanseren", der decideret slog hul i det lillebitte rum – og nærmest naturstridigt fik bagtæppet til at forsvinde langt bagude. På mange måder svævende, abstrakt og uforståeligt, men hele tiden magisk overbevisende. Indtil "Fortællersken" tog ordet - og scenen - i sin besiddelse og samlede rummet igen. Med hende var vi tilbage i det fysiske rums virkelighed. Betyggende, konkret og forståeligt. Men også et antiklimaks til det magiske. Her i Holbæk blev rollerne og perspektivet sært nok byttet om. Her forblev "VideoDanseren" den mest "statiske" i forhold til scenerummet. Måske fordi der her faktisk var plads nok til at skabe en meget æstetisk og harmonisk helhed af dans, video og lyd. Det hvilede i sig selv "deroppe" på scenen og "rykkede" derfor ikke ved rummet. Mens derimod "Fortællersken", i min oplevelse, rakte ud over scenekanten og skabte en meget intim fortællersituation både for mig og med mig nede på 6. eller 7. række. Her opstod der et nyt rum-i-rummet, der "rykkede" ved teatersalens fysiske virkelighed.

Hvor jeg særligt mindes billederne fra forestillingen i Århus, er det i høj grad ordene jeg husker fra Holbæk. Tankevækkende.

Ragnarok på gymnasiet – i gymnastiksalen

Endelig var jeg selv med til at programsætte Rareva og Ragnarok på Pletskud festivalen den 1. oktober. Pletskud udspillede sig på Ingrid Jespersens Gymnasium i København og havde til formål at introducere vækstlagsteater på gymnasiet. Samt at inspirere til samarbejde og dialog mellem teatergrupper, dramaundervisere og -elever.

I denne gymnasiesammenhæng fandt vi Rarevas Ragnarok interessant på flere planer:

- Dels er forestillingens materiale, "Vølvens spådom" – den norrøne eddadigtningens beretning om Ragnarok, jo en del af vores dansk-nordiske kulturhistorie og dermed oplagt "gymnasiestof" i relation til fag som religion, historie, dansk mm.
- Dels er den kunstneriske tilgang til emnet, den "multimedie" kommunikationsform, et oplagt tema for hele viften af æstetiske fag: Musik, billedkunst, drama og dansk.

Men når det gælder teater, kommer oplevelsen før alt andet. Forestillingen må gøre indtryk, for at kunne "bruges" til noget bagefter. Ville Ragnarok nå ud over rampen og gøre indtryk på ungt publikum i 2012?

Ja, jeg tror det lykkedes. Oplevelsen "levede" den mandag eftermiddag lige efter frokostpausen. Mens børn legede højlydt i oktobervejret lige ude på den anden side af den molton-til-dækkede glasdør, var vi et helt andet sted inde i salen: I et mytologisk land, der opstod lige der foran os i ord, bevægelse og billeder – og dermed trodsede årtusinders og milevid afstand.

PS:

Der er pokker til forskel på at opleve en teaterforestilling som almindelig "uforpligtet" tilskuer og som den ansvarlige arrangør, der har pånøddet publikum lige netop denne forestilling.

Selv var jeg nok for optaget af publikums reaktioner og den efterfølgende forestillingsanalyse, til at kunne kalde mig selv en "god" og reflekteret tilskuer. Men nogle tanker gjorde jeg mig dog, og hvad der slog mig mest var hvor hurtigt det gik. Faktuelt varer forestillingen omkring 40 minutter. Men i min subjektive tidsopfattelse var den ovre på under den halve tid (jeg måtte tage mig i at se på uret). Så efter klapsalverne var jeg på én gang lettet over, at det var godt overstået (publikum havde været lydøret og koncentreret hele vejen) og lidt uforløst, fordi jeg gerne selv ville have mere. Både af dansen og af fortællingen, som denne gang, i denne gymnastik-teater-sal, havde fungeret helt jævnybrdigt. Og det er jo ikke nogen dårlig fornemmelse at sidde tilbage med, tredje gang man har set en forestilling.

Gellerupscenen
Ring efter gratis årsbrochure på tlf. 86 25 03 66
- et professionelt amatørteater
www.gellerupscenen.dk

SALG, UDLEJNING, TOUR
- udstyret til den professionelle

MASTER LIGHT
masterlight.dk

SCENOSKOP

Teaterfestival

KÆRT BARN HAR MANGE NAVNE - OG DET GÆLDER OGSÅ TEATERFESTIVALER

Af Peter Rafn Dahm

- I København har de "Vildskud - Festival for uafhængigt teater"

- I Århus har de "QuongaFest" - der udspringer af det scenekunstinteresserede vækstlagsmiljø

- og i Odense er de i fuld gang med at arrangere "Scenoskop - Teaterfestival for upcomings" - i det fynske undergrundsteater miljø.

Bag Scenoskop står teaternetværket UnderVærket, der så dagens lys i 2010 med den kalejdoskopiske teatermanifestation "Mennesket 2010" på Skibssmeden i Odense. Efter debut'en har de frivillige kræfter i UnderVærket samarbejdet med DFUNK (Dansk Flygtningehjælps Unge Netværk), optrådt på Langelandsfestivalen og ved havnekulturfestivalen i Kerteminde. Nu er miljøet i gang med at samle sig mere markant i et samarbejde med Teater Momentum, Mimeteatret og Uteatret - omkring festivalen "Scenoskop - Teaterfestival for upcomings", der skal løbe af stablen den 19. - 21. april 2013.

Ambitionen med Scenoskop er "et forsøg på at få vækstlagsmiljøet på Fyn til at samarbejde, gøre det synligt hvem der færdes i miljøet, vise verden hvad vækstlagsmiljøet kan præstere - og sidst men ikke mindst er det en stor vision om at etablere et endnu større og mere dynamisk miljø for undergrundsteater. Et kraftcenter med rod i det fynske".

Med det afsæt lyder invitationen:

"KOM OG VÆR MED!"

Teaterfestivalen Scenoskop er fornyende inspiration til Odense by og til dig som teaterkunstner. Festivalen er en oplagt mulighed for dig, der ønsker at netværke med ligesindede, opleve og hente inspiration, sanser og dele kunst på scenen".

Interesserede kan læse mere og finde ansøgningsskema på <http://www.undervaerk.dk/>

Fra Underværkets debut "Mennesket 2010", Skibssmeden, Odense. Foto: Peter Rafn Dahm.

FØLGESPOT

LDR 1200th

1.2 Kw - incl. stativ,
lyskilde og farveveksler
Vejl. pris 12.376,00

NU KUN 8.590,00

Se flere
følgespots på
www.gobo.dk

Selecon Acclaim 650w Fresnel.

Vejl. pris kr.: 1.478,00

Acclaim Barndoor

kr.: 298,00

Tilbudspris:

inkl. sikkerhedswire,
lampe og filterholder

Nu: 1.168,00

Nu: 1.390,00

inkl. barndoors

Selecon Rama 1kw Fresnel

Vejl. pris kr.: 2.753,00

Rama Barndoors

vejl. pris: 503,00

Tilbudspris:

inkl. sikkerhedswire,
lampe og filterholder

Nu: 2.155,00

Nu: 2.495,00

inkl. barndoors

Selecon Acclaim Axial 18-34° Spot

Vejl. pris: 3.025,00

Tilbudspris

2.348,00

inkl. sikkerhedswire,
lampe og filterholder

Scenemoduler

Prolytes sceneelementer er som standard 100x200cm og meget robuste. Benene kan fremstilles i alle ønskede længder mellem 20 og 90cm. Benene skiftes nemt således at man f.eks. kan lave en scene i flere højder. Man kan

ligeledes bruge systemet som publikums-pladser eller som borde. Priserne er faldet og nu koster en komplet scene på 24m² incl. ben i valgfri højde og deck-clamps

NU KUN: 26.200,00

Pris pr. standard enhed inkl. clamps og ben
i 70cm højde: 2.240,00

Alle priser er ekskl. moms
Tilbudene er gældende i december 2012 og januar 2013

PROLYTE PRODUCTS

gobo
HIGHLIGHT

- EN REPORTAGE OM DET FÆLLES SPROG

Af Christian Hersker

Hvad er Sønderborg for et sted?

Hvis ikke man var informeret om, at der fra d. 31 juli – d. 5 august, skulle foregå en inter-

national teaterfestival i byen,

ville man nok få sig et chok ved synet af sortklædte, maskebærende dygtige og dansende dunkle folk, der banede vejen mod teatret for en smuk (og ægte) prinsesse.

Der er såmænd tale om Hendes Kongelige Højhed, Prinsesse Marie. I dagens anledning havde hun nemlig hvervet sig nogle alternative bodyguards: En teatergruppe ved navn Dunkelfolket.

Det forekommer usandsynligt at de royale ville vælge så splejsede og smidige livvagter under andre omstændigheder. Allerede her er der tegn på, at teater kan være noget af en grænsebryder.

Sønderborg er i sandhed et åbent sted; overalt hvor man færdes, blev man mødt med respekt og tålmodighed af de imødekommende indbyggere, der så ud til at nyde det liv og spektakel som automatisk følger med i kølvandet på en festival. Det var forfriskende at observere et ældre sønderborgensisk ægtepar, som i mangel af ord måtte kommunikere via krops- og tegnsprog til en flok unge teaterfolk fra Island. Den korte strækning mellem forestillingerne i Sønderborghus og forestillingerne på Sønderborg Teater endte med at sidde på rygraden af de gæster som ville se det hele. Gåturen kunne nemt blive til en omvej, for det virkede, som om alting var inden for rækkevidde – vandet, Sønderborg Slot og strøget med de mange caféer. Sønderborg er et sted med en masse gode muligheder, så det gjaldt om at holde tungen lige i munden – ellers glemmer man at man har travlt.

'Sprog' er i det hele taget en væsentlig del af ligningen i et fag som teater, hvor kommunikation er alfa og omega. Men hvordan foregår kommunikationen i det hele taget, når så mange forskellige lande er repræsenteret under samme fane?

NEATA Youth

Et godt eksempel på sprogets brug (eller mangel på samme) kommer her:

En gruppe blandede unge talenter fra de nordiske og baltiske lande, er samlet i én stor hob. Meningen er, at

de tilsammen skal udgøre NEATA Youth – en blanded landhandel af unge fra alle de deltagende lande, som så skal samarbejde i en workshop og prøve kræfter med at lave en visning.

Sammen har de mere eller mindre besluttet sig for at droppe det universelle engelsk på scenen, til fordel for den enkeltes eget sprog. Da holdet blev spurgt, hvordan i alverden de så agtede at kommunikere med hinanden, svarede de:

"That's easy – we'll use body language!"

I bund og grund var de levende eksempler på det faktum, at teater er et universelt sprog, der nullificerer alle andre sprog, og tilmed binder sjæle sammen i en (forhåbentlig) solid tømmerflåde af en produktionsoplevelse. Hvis sprogbarrierer tæller som en grænse, så må den også siges at være ophævet i teatrets navn. Disse unge mennesker blev anført og guidet af den blonde instruktør Moqi Trolin, hvis dybt seriøse og karismatiske ansigt kan ses yderst til venstre på billedet herunder.

Der er ingen tvivl om, at denne mand passede godt på de unge mennesker. De elskede ham, og afslørede for Rampelyset, at han mindede dem lidt om faderspøgelset i Hamlet: allestedsnærværende, beskyttende, guidende... Dog heldigvis ikke hævnøgende. Han var ikke kun deres faderspøgelse, for han hyggede sig også med dem og viste dem at en instruktør ikke nødvendigvis behøver at holde kølig distance mellem sig selv og sine skuespillere.

Youth-holdet vil aldrig glemme denne festival. Det har været udmattende for dem. På et tidspunkt var det umuligt for festivalgæster at købe øl og vand, fordi én af de stakkels unge mennesker havde valgt at kollapse af træthed på gulvet foran køleskabet. Ingen tvivl: de unge investerer al deres energi. De har desuden givet dette års festival tre hovedoverskrifter: CHAOS – FIGHT – TRUST! Og skulle man spørge dem,

hvad der menes, vil de fortælle, at dét at blive smidt sammen på tværs af landegrænser har været en fed, men kaotisk oplevelse. Der har været kampe mod tiden, mod hinanden og ikke mindst mod kulturbarrierer. For at kunne samarbejde har de måtte etablere et fælles teatersprog, og lægge alle ego'er på hylden. Og slutresultatet blev en dyb tillid til hinanden, og en uforglemmelig oplevelse i "(...) et lille, men underligt land".

Landsbyteatret

Nogle gange bliver man gjort opmærksom på, at man ikke altid forstår så meget af sit eget land, som man troede. Kulturskikke og uhøjtidlige traditioner er jo listet ind med modernismen, så det er klart, at man tænker sig om en ekstra gang, når en ung mand fra Letland står og har morgenkvalme efter forrige nat at have smagt på leverpostej og remoulade.

En flok vestjyder troppede op på festivalen. De havde i sinde at vise deres forestilling, "Al min sorg og al min glæde", som er skrevet af Kaj Nissen, med inspiration fra den danske forfatter Johan Skjoldborg. Garvede teaterøjne fra nordiske og baltiske lande satte sig til rette i salen, og forberedte sig på at blive underholdt. Som dansker var det ganske svært ikke at have en vis sympati med størstedelen af publikum; de kunne jo hverken tale eller forstå dansk, så hvordan skulle de dog kunne følge med i denne naturalistiske iscenesættelse?

Ikke desto mindre gik forestillingen i gang. Og det viste sig, at man som ung østjyde, var i præcis den samme situation som gæsterne fra de andre lande;

NEATA Youth på scenen i Sønderborg. Foto: The official NEATA photo team. Alle forestillingsfotos i NEATA festival special: The official NEATA photo team – Jette Thorsen, Knud Volsing, Axel Gadegaard.

Forestillingen foregik nemlig på en ægte lokal dialekt – Thybo-mål! Uanset nationalitet, var enhver ganske enkelt nødt til at koncentrere sig (!) for at forstå, hvad de sagde. Men i stedet for at obstruere, virkede det nærmest som om dialekten var med til at understrege fremmedgørelsen mellem figurgalleriet på scenen. Den gamle og bitre Ole (mesterligt spillet af Ejgil Enevoldsen) er en pengepuger, der ruger på sin gård og dominerer sin familie og sine arbejdere. Oles motiver bliver gradvist tydelige, i kraft af at hans facade krakelerer.

Der var ingen problemer med at forstå forestillingens budskab, for ensomhed, bitterhed og sorg kræver ingen oversættelse, når bare de bliver portrætteret af dygtige og passionerede skuespillere. Gennemsnitsalderen i Landsbyteatret var noget højere end hos de fleste andre ensembler. De brugte deres livserfaring som et redskab til at fortælle en unik historie, og deres tårer på scenen var ægte.

Det var umuligt ikke at blive rørt.

Arriéregarden

Hvor sproget og talen flyder hos Landsbyteatret, er talen til gengæld overhovedet ikke til stede i den anden danske forestilling på teaterfestivalen, der bærer navnet "Nobody's Home", af teatergruppen Arriéregarden. Alligevel bliver der sagt utroligt meget uden ord, når tre vidt forskellige unge kvinder tvinges til at skulle dele hjem – og dermed i forlængelse, scene. De medbringer hver især en kuffert og et sæt individuelle rekvisitter, neuroser, adfærdsmønstre og krav om plads. Og plads er præcis dét, der mangler for de tre kvinder, i begyndelsen såvel som i slutningen af

forestillingen. Publikum sidder og krymper tæer i den akavede stilhed, idet man som medlem af en social art finder det mest naturligt at konversere med hinanden. Musikken går ind og tager over, dér hvor talen mangler, og skuespillernes kreative brug af kridtstreger og broccoli blandes med bevægelser og kropsprog, der alt sammen underligt nok kompenserer for det tomrum, som ord har det med at efterlade. Man kan roligt sige, at Arriéregarden formår at blande det sjove med det sørgmodige, når den ene halvdel af et publikum griner højlydt, mens den anden halvdel slår øjnene mod gulvet i smertelig genkendelse af egne reaktionsmønstre.

Det er i det hele taget tydeligt, at forestillingen "Nobody's Home" på mange punkter er et modstykke til forestillingen "Al min sorg og al min glæde". Alligevel virker det som om de to stykker, trods de vidt forskellige greb og virkemidler, kredser om den samme kerne: At intet menneske er en ø, selvom ens egen personlighed nogle gange ubevidst gør alt, hvad den kan for at brænde sine broer til medmennesket.

Det er tankevækkende, når man tænker på, at de to teatergrupper ikke virker til at have ret meget til fælles. Den samme grundfortælling bliver fortalt, men med to forskellige sprog – og af to forskellige gene-

Arriéregarden "Nobody's Home" på NEATA festivalen.
Foto: The official NEATA photo team.

rationer, med hver sin udtryksform. Det er ikke første gang en teaterverden demonstrerer, at unge og ældre er tættere på hinanden, end man umiddelbart skulle tro.

De frivillige

Det er ikke kun de unge Neata Youth-medlemmer, der kan segne af træthed. Det samme gælder de frivillige kræfter, som var ansvarlige for, at hele teaterfestivalen forløb så fantastisk, som den gjorde. Det kan være svært at holde dampen oppe, når man netop er hjemvendt fra en sjov (men hård) workshop i Tyrkiet. Her ser vi Ane, der demonstrerer sin træthed til ære for fotografen.

Hun var dog i virkeligheden konstant på tæerne, og tog aktivt del i både at se så mange forestillinger, som overhovedet muligt, men også i at hjælpe til der hvor der lige manglede et par ekstra hænder. Det energiske hold af sceneteknikere var på mirakuløs vis i stand til at hælde grænseløse mængder alkohol i halsen om aftenen, og alligevel være på pletten uden tømmermænd dagen efter. Da en af teknikerne blev udfrittet om denne egenskab, svarede han med et glimt i øjet:

"Det er et krav, at du kan drikke, hvis du vil være en dygtig tekniker. Du skal også kunne regne. Fest + Teater = Teaterfestival. Resten er sekundært!"

Den citerede tekniker ønskede at være anonym, men understregede, at han talte på vegne af hele det tekniske arbejds hold – uden undtagelse.

EUC Syd

Et stort antal af festivalens gæster skulle overnatte på enkeltværelser på skolehjemmet EUC Syd. Det var en oplevelse i sig selv sådan at vandre igennem skolens tomme gange... Indtil man pludselig forvildede sig ind i et gammelt radiomuseum! Ja - Den bygning som

tilbød logi, husede blandt andet et museum i én af de lange gange.

Der er tale om den gamle radiobutik Radio Stikoni, der måtte lukke i 2008, da ejeren, Stig Koefoed Nielsen, døde. Butikken var et levn fra gamle dage, med oldgamle radioer, grammofoner og båndoptagere, hvis udseende fortalte deres egne historier, om en tid før vores. Sønderjyllands Radiomuseum bibeholder mindet om en tidsalder, hvor kommunikationens former for alvor begyndte at blive mangfoldige, vidtrækkende og globale. Det er en fin krølle på halen af en teaterfestival, som i den grad har fokus på kommunikation.

Afsked

Men alt godt får en ende. Og d.5 august skete der en transformation. Sønderborghus gik fra at være et center for multinational teaterkunst, fyldt til randen med teatergrupper, teknikere, gæster og aktiviteter, til at være tomt som et spøgelseshus. Med ét var de mange forskellige repræsentanter fra de nordiske og baltiske lande forsvundet. De skulle naturligvis hjem. Det er det tragiske ved enhver festival, hvad enten der er tale om Roskilde Festival eller NEATA. Alle skal hjem. Problemet er bare, at ens sanser er blevet så overstimuleret af alle de indtryk og af mødet med alle de fantastiske mennesker, at man ikke helt kan vænne sig til tanken om at skulle vende tilbage til sin dagligdag. Fortvivlet bliver enhver sig selv nærmest, når de går fra at være en del af et prægtigt fællesskab til påny at være en anonym rejsende med DSB. Men mon ikke en lille del af Sønderborg forbliver i hjertet hos hver eneste festivalgæst – der bringer sit stykke af byen med hjem, hvorend de bor?

En ting er sikker: En festival, fyldt med specielle mennesker, kan aldrig blive husket som andet end noget helt specielt.

NEATA FESTIVAL SPECIAL

KLOKKEBLØMST OG HENDES TRE SMÅ ØNSKER

Af Lærke Reddersen, colloquiedame.

På trods af, at vi her i landet er vældig dårlige til at samtale om kunst og diskutere kunst, så valgte DATS modigt nok alligevel at arrangere Festival Colloquia med Alex Byrne og undertegnede som podiesnakke-re og Morten Hovman som moderator. Fire gange i løbet af festivalen fik vi lejlighed til at give vores synspunkter på de godt og vel 12 forestillinger vi så. I udgangspunktet havde jeg regnet det for at blive en forholdsvis overskuelig og lige til opgave, men da Alex og jeg først sad der, på podiet, og havde set forestillinger fra Island, Færøerne, Norge og Rumænien, så

forekom det helt absurd at forestille sig, at nogle af de deltagende skuespillere og instruktører skulle kunne have nogen som helst glæde af det, vi havde at sige. Vi havde ingen tradition at læne os op ad, vi har jo ingen tradition i kunsten for at reflektere eller diskutere, HVAD det er, vi gør og HVORFOR – og derfor bliver dialogen også næsten umulig. Der sker det, at os der sidder på podiet i bedste fald kan kommentere på forestillingerne, og MULIGVIS vil det vække genklang eller sætte tanker i gang hos de, der har arbejdet med forestillingen – men i værste fald føler skuespillere og instruktører sig blot misforstået eller ikke set ordentligt. Og endda måske kritiseret helt uretfærdigt eller kommenteret af nogen, der ikke har fattet en brik... Som en slags greb på denne situation opfandt jeg en persona, en rolle – jeg påtog mig rollen som Klokkeblomst fra Peter Pan – hende, der drysser drømmestøv ud over folk. Og med tre ønsker for hver forestilling jeg så, prøvede jeg at ønske noget for hver enkelt gruppe for fremtiden. Og ønskerne kan nok opsummeres nogenlunde således:

1. Hvor ville jeg ønske for amatørteatrene, at de ville spille historier med stærke dramatiske konflikter og eksistentielle spørgsmål med stor relevans for det moderne publikum. Kun amatører har ALLE muligheder for at vælge helt frit på alle hylder, når det gælder repertoire, rollebesætning, kønsfordeling, etc. Ingen andre teatre har den enorme frihed som amatørteatret har!

2. Hvor ville jeg ønske for amatørteatrene, at de ville spille flere forestillinger med masser af gode kvindroller og især med kvinder i hovedrollerne. Vi ved jo, at den typiske teaterpublikummer er en kvinde på 47 år, gift og med to voksne børn – men hun bliver så godt som aldrig skildret på scenen. Og slet ikke på amatørscenen. Og vi ved jo, at indenfor amatørteatret er det allerflest kvinder, der er aktive – hvorfor var der så kun 1 ud af 12 forestillinger, der havde en kvinde i hovedrollen? Og det var (selvfølgelig) en ung kvinde! Tak til Norge for den.

3. Hvor ville jeg dog ønske for amatørteatrene, at de vil lade sig inspirere af de mange forskelligartede spillestile og stilarter vi var så heldige at få lov at opleve på festivalen og ud af det skabe nye forestillinger, der er personlige, egne, kantede og nyskabende. Brug ikke tid og kræfter på at kopiere det professionelle teater, der er ikke mange vitaminer at hente der – brug i stedet kræfter på at grave de vigtige historier frem, vigtige for jer selv og jeres publikum ikke mindst, og vis os noget vi aldrig har set før. Yes, you can!

Den norske gruppe Verkstedets "Antechamber" på NEATA festivalen. Foto: The official NEATA photo team.

LYSETS HASTIGHED PÅ PRØVE

- reportage fra en hektisk opløbsdag på NEATA DigiDeLight i Sønderborg - af Nina Koldby Nauer

Grupperne har tid til kl. 15 til de sidste prøver og ændringer. Skuespillerne løber omkring, øver teksten, varmer deres kroppe op med gymnastiske øvelser. NEATA-teaterfestivalen i Sønderborg inviterede i august måned til en digital-lysworkshop, som amatørteaterforeningerne fra de nordiske og baltiske lande havde sendt teateraktive til. Deltagerne havde til opgave, at kreere en lille forestilling med digitalt lys i løbet af fire dage. Kunne det lade sig gøre? Deltagerne blev delt ind i fire grupper. Lørdag den 3. august skulle fire mere eller mindre færdige værker præsenteres for et publikum. Maja fra Finland siger: "Det har været en usædvanlig proces at skulle arbejde på en forestilling i så kort tid, men det er spændende; man skal bare springe ud i det!" Lydprøver foregår på samme tid på scenen, man kan ikke høre hvad man selv tænker, hvem kan skruer højere op? Nerjus fra Litauen prøver med en skuespiller; han mener, hun skal tale så højt, så selv den sidste række kan høre hende. Kaj klatrer op på stigen, retter de sidste lys til.

Titken støvsuger kostumerne, der har samlet lidt støv i Det Lille Teaters kostumekælder. Klæmint diskuterer med Marie M., forfatter til den tekst, alle grupperne har arbejdet med. Teksten handler om en kvinde, der venter forgæves på sin kæreste; i et parallelt univers forklarer en danselærer bevægelserne i en tango.

Marie siger, hun er utrolig nysgerrig og spændt på at se forestillingerne; fire forskellige tilgangsmåder og dermed fire forskellige interpretationer af hendes tekst. Hun fortæller begejstret: "Jeg laver et skelet med min tekst; jeg planter frø, som grupperne har lavet til et træ igennem deres kreativitet!" Hun mener, hun skaber nysgerrighed, som grupperne så tager som udgangspunkt for at blive kreative. Hun er også spændt på, hvordan publikum vil tage imod dette eksperiment.

Så kommer publikum. Hele Alsions koncertsal er fyldt med mennesker; spændingen stiger. Vil alt gå godt? Vil teknikken fungere? Kan skuespillerne huske deres tekster?

Først viser gruppe A deres lille stykke; scenografien består af en lang kjole, der hænger fra riggen som baggrund. Skuespillerinden og skuespilleren gør deres bedste for at gengive tekst og koreografi. Gruppe B viser et arrangement med en skyggevæg og psykologisk musik, gruppe C har leget med teknikken og et specielt kamera, der igennem kropsvarme projicerer bevægelser på bagvæggen. Gruppe D's fortælling er en absurd fortolkning af stykket og den dramatiske finale. Folk griner, skråler og klapper for hele holdet, der har formået at lave et lille bitte stykke teater i løbet af fire dage. Det kan lade sig gøre!

Glimt fra de 4 forskellige DigiDeLight workshop visninger af "The Dance". Foto: The official NEATA photo team.

Hvor kommer pengene fra?

En stor, international teaterfestival koster mange penge. Vi har været i regnearkene for at finde alle NEATA teaterfestivalens sponsorer og de beløb de har støttet med.

Kulturkontakt Nord
81.000 kr.

Nordplus
187.000 kr.

Nordisk Kultur Fond
150.000 kr. + 100.000 kr.

Kulturministeriet
100.000 kr.

Andre sponsorer
24.000 kr.

Lokale Fonde
75.000 kr.

Sønderborg Kommune
191.525 kr. + 30.000 kr.
+ 20.500 kr.

A.P. Møllers Fond
294.000 kr.

Dansk Ungdoms Fællesråd
45.000 kr.

Dansk Folkeoplysnings Samråd
93.000 kr.

Herudover har DATS selv skudt ca. 200.000 kr i festivalen, incl arbejds lønninger. Deltagerbetalingen udgør 72.500 kr, hvoraf en del betales af NEATA's solidaritetsfond, der skal gøre det muligt for mindre bemidlede medlemslande og teatergrupper at deltage.

PROFESSIONSHØJSKOLEN METROPOL

MASTERUDDANNELSEN I TEATERPÆDAGOGIK

BETTY NANSEN TEATRET / C.NTACT
UNIVERSITÄT DER KÜNSTE BERLIN

Masteruddannelsen i teaterpædagogik er et treårigt deltidsstudium (120 ECTS-points) og er en unik mulighed for videreuddannelse for professionelle på alle niveauer inden for undervisnings-, teater-, kultur- og formidlingsverdenen. Masteruddannelsen i teaterpædagogik bygger på nyere forskning og nye metoder i undervisningen. Efter endt studium modtages mastergraden fra Universität der Künste Berlin. Uddannelsen er tilrettelagt, så du kan passe et almindeligt arbejde ved siden af.

Der er fokus på praktisk drama- og teaterpædagogik, viden om teaterformer, digitale medier og lys- og lyddesign, tværgående æstetik samt pædagogik og kulturteori – og du lærer om projektledelse, kulturmanagement, fundraising og elementer af oplevelsesøkonomi. Du får desuden mulighed for at skabe projekter, praktikker, kontakter og netværk inden for den professionelle teaterbranche samt kultur- og undervisningssektoren.

WWW.MASTER-I-TEATER.DK

E-MAIL: PIPA@PHMETROPOL.DK

TELEFON: 7248 7283

PROFESSIONSHØJSKOLEN METROPOL

DIPLOMUDDANNELSEN I DRAMA

BETTY NANSEN TEATRET / C.NTACT

Diplomuddannelsen i Drama (60 ECTS-points) kvalificerer til at arbejde med drama og teater i en pædagogisk og social sammenhæng. Uddannelsen rummer både praktisk læring i og refleksion over, hvordan drama og teater kan bruges aktivt til at give børn, unge og voksne mulighed for kunstnerisk at bearbejde deres samtid og udtrykke erfaringer og oplevelser.

Januar 2013 udbydes:

Modul 1: Teaterteori, dramaturgi og teaterproduktion.

E-MAIL: PIPA@PHMETROPOL.DK

TELEFON: 7248 7283

Læs mere her

WWW.PHMETROPOL.DK

Dansk revyfestival

Luftfoto af festivalpladsen

Af Morten Hovman

DM i REVY

Hvert andet år i begyndelsen af september sker der noget fantastisk på et bart stykke mark nær havnen i den lille østjyske by Juelsminde.

Et frivilligt korps af hjælpere og teknikere rejser et kæmpemæssigt 4-mastet telt på mere end 1300 kvm.

Inde i teltet bygger de en stor scene på over 100 kvm. Foran scenen graves en orkestergrav ud, og i teltet opstiller man 4 gigantiske gasdrevne varmekanoner. På bagsiden af teltet rejser de et næsten 400 kvm. stort "back stage" telt.

Når dette er gjort, begynder nogle af de frivillige at fylde resten af marken op med restauranttelte, kontorer, billetkontor og toiletvogne. Andre hænger adskillige tons lamper op over scenen inde i teltet og monterer følgespots, mixerpulte, storskærme, kameraudstyr m.m. og etablerer den enorme strømforsyning, der skal til for at få alt dette til at fungere.

Så bygger man publikumspodier i det store telt og stiller borde og stole op til over 1000 publikummer. Scenen dekorerer og draperes, barer stilles op, og der sørges for de nødvendige godkendelser og tilladelser fra brandvæsen og politi m.v.

Og så er rammerne skabt for årets DM i revy...

Læs historien om, hvordan ideen om DM i revy opstod hos formand og primus motor Erik Vestergaard efter et forretningsbesøg i Norge – samt meget mere om Dansk Revyfestival på www.revyfestival.dk

I 2012-udgaven – den fjerde i rækken – af DM i revy deltog mere end 250 mennesker med 52 på forhånd udvalgte numre fra 30 revyer fra hele Danmark. Numrene var først placeret i to semifinaler – to selvstændige revyforestillinger – med 21 numre i hver. 1. semifinale løb af stabelen fredag d. 7 september kl. 20:00 med et pænt fyldt telt og 2. semifinale blev skudt i gang lør. d. 8. sep. kl. 14:30 også med et fint publikumsbesøg..

Det er barske vilkår der bydes de optrædende før semifinalerne. Hvert nummer har kun tildelt ca. 12 minutter til sceneprøve med orkester, lys og lyd – så skal nummeret sidde der, når semifinalen ruller over scenen. Heldigvis er den tekniske stab toptunet og forberedt til fingerspidserne, og revyorkestret, under særdeles kompetent ledelse af kapelmester Lasse Holy, lægger et trykt musikalsk sikkerhedsnet under både akkompagnementer og overgange mellem numrene.

Finaleprogrammet udarbejdes

Årets revynummer

Publikum valgte så et nummer fra hver semifinal til at gå videre til finalen.

Udvælgelsen af de resterende numre til finalen var lagt i hænderne på et dommerpanel bestående af Hanne Bjørnskov fra EsbjergRevyen (prof) og Revy-Danmark – sammenslutningen af professionelle revyer i Danmark, Bo Mikkelsen fra lokalrevymiljøet i Vejle samt VEJLE MUSICAL TEATER og Morten Hovman, DATS-konsulent med en fortid som instruktør af bl.a. Rottefælden, Århusrevyen og Hjørring Revyen.

Publikum og dommerpanelet lod i alt 20 numre gå videre til finalerevyen lørdag aften kl. 20:00.

Finalen blev afviklet i de flotteste rammer. Teltet var stuvende fyldt med over 1000 publikummere og dommerpanelet havde suppleret sig med revyfolke Flemming Jensen, Flemming Krøll og Leif Maibom.

Efter finalen, som blev en revyforestilling på meget højt plan, kåredes vinderne af de forskellige kategorier i DM i revy:

Årets publikumsfavorit (præmie 5.000,-), Bedste scene-show, Bedste idé, Bedste sang/vise, Bedste sketch, Bedste monolog og Årets revynummer (præmie 10.000,-).

Årets revynummer er det nummer, som dommerne vurderer er det absolut bedste nummer – uanset hvilken type nummer det er.

Læs meget mere om vinderne og hele det imponerende arrangement på www.revyfestival.dk

Der findes også revyfestivaler i Norge (NM i REVY) og i Sverige (SM i REVY) og sammen med Danmark har man startet et samarbejde, som skal løbe frem til og med DM i REVY i 2014. Ideen er, at der ved DM i REVY opføres (uden for konkurrence) et revynummer fra Norge og et fra Sverige. Det samme vil så ske ved SM i REVY (et dansk og et norsk nummer) og ved NM i REVY (et dansk og et svensk revynummer). Disse numre udvælges af repræsentanter fra de pågældende lande. De deltagende revyer får således lejlighed til at møde ligestillede revyfolk fra de andre nordiske lande, og derved knytte nye kontakter, blive inspireret og lære af hinanden. Dette projekt støttes af Nordisk Kulturfond.

Wem Wed Wad "Hoola hoola"

Kommune Revyen Viborg "The flying super oldies"

Revy i teltet "Fagforeningen vor" Årets revynummer

ABS Revyen "Trodsbekendelsen"

Vrå Revyen: "Åhhh nej..." Årets publikumsfavorit og Bedste monolog

Plets kud-festivalen - vækstlagsteatret møder gymnasierne

Af Marie Markvard Andersen

Har vækstlagsteatret noget at tilbyde gymnasierne? Det mente en lille flok lærere og teaterfolk, der i efteråret gik sammen om at skabe den første Plets kud-festival på Ingrid Jespersens Gymnasium.

Lyden af stemmer rammer mig, allerede mens jeg er på vej igennem skolegården. Jeg er sen på den, og puster forpustet luft ud, mens jeg åbner døren ind til skolens gymnastiksal.

Indenfor er der varmt og propfyldt med elever. De vender sig imod mig, og jeg finder rødmende vej ned bagved, mens et par voksne stemmer byder velkommen oppe fra den modsatte ende.

Det er Peter Rafn Dahm, der byder velkommen til eleverne. Han er en af initiativtagerne til festivalen, og er ved at fortælle om dagens program. Gymnasieelever fra 5 forskellige gymnasier er blevet samlet her i dag for at se 3 forestillinger, deltage i en workshop, udveksle indtryk og sammen lave en række forestillingsanalyser. Ambitionsniveauet er der ikke noget i vejen med, og tidsplanen er stram! Jeg skæver ud af øjenkrogen hen imod et par søvnige elever og overvejer, om de mon ved, hvad der venter dem.

Sigtekor og alt er sagt

"Alt er sagt siger de" hedder den første forestilling, som eleverne skal se. Det er teatergruppen Arrieregarden, der står bag den absurde, musikalske og minimalistiske forestilling om to soldater, der er strandet

Koncentreret opmærksomhed - workshop med Arrieregarden.

i ødemarken. Som altid formår Arrieregarden at fange salen fuldstændig med deres fantastiske og poetiske, sære univers.

Eleverne gennes tilbage til gymnastiksalen og skal nu i gang med at filtrere deres indtryk igennem en forestillingsanalyse. Lærerguppen har formuleret 5 sigtekorn, som hver især stiller skarpt på forskellige typer virkemidler. Hvert gymnasiums elever er ansvarlige for hver deres sigtekorn, og skal nu diskutere forestillingen, først i grupper og dernæst i plenum. Nogle elever er tøvende, andre meget skarpe i deres analyser. Det er svært at sætte ord på en forestilling, særligt når forestillingen selv er næsten uden ord! Man kan sagtens fornemme, at nogle elever har prøvet det mere end andre. Men forestillingen har tydeligvis sat nogle tanker i gang, og flere af kommentarerne sætter gang i diskussioner.

Ragnarok og post-it-analyse

Næste forestilling er teatergruppen Rerevas "Ragnarok". En fortæller og en danser guider eleverne igennem fortællingen om ragnarok, og bagefter skal eleverne igen forholde sig til det, de har set. Denne gang foregår diskussionen dog ikke i plenum, nu skal alle på banen. Eleverne får udleveret post-its og bliver bedt om at formulere et spørgsmål til forestillingen, der knytter sig til en af de fem forestillingsanalyse-sigtekor. Alle skal nu gå rundt i salen og udveksle spørgsmål og svar. En anderledes og kreativ måde at bearbejde indtryk på, der helt klart sætter gang i en masse. Ikke alle synes om forestillingen, eller er sikre på, hvad alle elementer betød, men alle bliver igennem hinandens spørgsmål tvunget til at reflektere over hvorfor.

Workshops, udråbstegn og afrunding

Det har allerede været en begivenhedsrig dag, men den er slet ikke slut. Eleverne deltager som tilskuere både til en mini-workshop med Linn og Sofie fra Arrieregarden, der viser hvordan man kan arbejde med devising i udviklingen af en forestilling, og en længere workshop ved instruktør Arne Johannsen, der viser hvordan man kan arbejde i dybden med at instruere en scene.

Dagens sidste forestilling er monologen "Udråbstegn Udråbstegn", som bliver fremført af Theresa Lange Olesen, der fint rammer eleverne med en levende tekst og enkel scenografi. Eleverne er ved at være trætte, og heldigvis varer monologen kun et kvarter. Efterfølgende fortæller Theresa om tematikken og arbejdet med teksten, og eleverne stiller spørgsmål, og klapper dagen af med stort bifald.

Eleverne fylder skolegården, og jeg står tilbage og kigger mig omkring efter lærerne, der styrter rundt for at få styr på oprydning og de sidste aftaler. Eleverne småsnakker, mens de forlader skolegården. "Det var fanme mærkeligt det med hende danseren", siger en. "Det var da bare fordi du ikke fattede det!", tilføjer en anden og de fortsætter ud af min ørevidde.

Indtryk og eftersnak

Oppe i lærerværelset slår de energiske lærere sig ned med kaffe og eftertanker sammen med vækstlags-skuespillerne. Det har været en travlt dag, med masser af ting, der skulle gå op i en højere enhed, men langt det meste er forløbet efter planen, og alle virker glade, omend lidt trætte. Det store spørgsmål er nu, om ideen med festivalen har holdt, og hvorvidt festivalen skal blive en tilbageværende begivenhed. Alle er enige om, at der er potentiale i et samarbejde mellem teatervækstlaget og gymnasierne. Det er spændende for gymnasieeleverne at opleve skuespillerne på scenen, der både aldersmæssigt og erfaringsmæssigt ligger tættere på dem selv. Mange vækstlags-forestillinger er desuden kortere, kræver ikke så meget udstyr og er meget interesserede i f.eks. at få

Masterclass med chips.

Hvad kan man fortælle med en snor?

prøvepublikummer til deres forestillinger. For vækstlags-grupperne er en festival som Plets kud en mulighed for at få vist deres forestillinger og skabe nye kontakter.

Gymnasielærerne er dog bekymrede for, hvorvidt vækstlags-forestillinger passer ind i dramatikfagets undervisningsplaner. Ofte skal eleverne nå at stifte bekendtskab med mange genrer og perioder på kort tid, og mange lærere prioriterer derfor at tage eleverne med ind og se mere klassiske forestillinger, der kan genredefineres meget skarpt. På godt og ondt er vækstlags-forestillinger ofte mere eksperimenterende. Dette vil tiltrække nogen, og skræmme andre væk.

Alle på lærerværelset sidder dog tilbage med en fælles oplevelse af, at der er noget her at bygge videre på. En masse gymnasieelever har fået en spændende og lærerig dag, vækstlags-grupperne har fået spillet deres forestillinger for et stort publikum, og jeg selv er temmelig imponeret over, hvor omfattende et program, man faktisk kan nå på én dag! Plets kud-festivalen er tilsyneladende kommet for at blive. Det bliver spændende at følge dens videre rejse.

Forestillingsanalyse for fuld udfoldelse.

JAPANSK SKYDEDØR ÅBNER SIG PÅ KLEM

Af Marie Kilsgaard Møller

Okinawa var krigszone under anden verdenskrig, og der ligger stadig en amerikansk base. USA har gennem 50'erne til 70'erne sat nogle dybe spor på øen. Selv på den anden side af jorden, på en varm stillehavsvø, er der en grålig stemning.

Midt på denne ø, tættere på Taiwan end den japanske hovedø, afholdes hvert år en international børneteaterfestival. Kijimuna Festa har primært et asiatisk fokus på programmet men præsenterer også en række internationale forestillinger.

Velorganiseret

Festivalens program rummer et varieret udbud af teater for forskellige målgrupper og fra hele verden. Cirka 40-50 forestillinger. Derudover er der et slags "off program" bestående af teatre, som selv har henvendt sig til festivalen og søgt om deltagelse. Her er det mest asiatiske forestillinger.

Forestillingerne spiller alle i samme by og med gå-afstand mellem spillestederne. Festivalen er godt arrangeret. Det er enkelt at finde rundt, programmet er let overskueligt og hele den amerikaniserede spøgelsesby summer af festival-stemning, glade og forvirrede, sultne og berigede teaterfolk fra hele verden.

Kijimuna Festa 2012 var særlig, idet festivalen var vært for den internationale børneteater-netværksorganisation Assitejs årlige internationale møde. Assitej afholdt i foråret 2011 sin verdenskongres i København og Malmø, og det gav mig lejlighed til at lære organisationen bedre at kende og møde teaterfolk, som jeg glædeligt genså i Japan.

Jeg var inviteret til festivalen for at præsentere mit arbejde med en metode, hvor jeg inddrager børn i udviklingen af forestillingen helt fra den tidlige research-fase og frem til testforestillingerne i den sidste uge før premieren. Det var en del af et workshop-program som festivalens education-group arrangerede. I Japan er der ikke tradition for at kultur og kreative fag får plads i skolen, men en ny bølge af rektorer og undervisere, der tror på mottoet "life is a performance" er vundet frem. Jeg har fået nogle spændende kontak-

ter, sparringspartnere og oplevelser af et skolesystem i udvikling.

Kunstnerisk kulturchock

Mit Kijimuna teaterprogram begyndte med lidt af et kulturchock. Selvom fortællingen i den taiwanesiske forestilling måske var fin, så står fortælleren med sin irriterende asiatiske guitar og sin koklokke, der kører uafbrudt i cirka 60 minutter og fortæller os den udtalte morale ti minutter inde i forestillingen! "Man skal være god ved andre..." Moraliseringerne ville ingen ende tage. Det interessante ved The Magistrate of Death, som forestillingen fra Taiwan hed, var, at der var et helt skørt miks mellem rigtige mennesker og dukker på scenen. Dukkeførerne havde helt sort stramt tøj på og endda et sort klæde ned foran ansigtet. Jeg har læst lidt om den tradition i en teaterinstruktørs rejseberetninger fra Japan. Man bruger det sorte som "usynligt". Så publikum fra denne del af verden ser åbenbart ikke de sortklædte! Men jeg synes de var fantastiske. De var næsten dansere, meget elegante i deres bevægelser og spændende af følge, fx når der skulle illuderes vand med to kæmpe hvide faner, som de dansede rundt med i en lang vandscene.

Senere på dagen så jeg en kinesisk "peking-opera" om konen i muddergrøften. Kostumerne var imponerende, men hverken sangen eller hele lydsiden var særligt behagelig. Jeg vil næsten sige ubehagelig!

Peking Operaen "Konen i muddergrøften".

Enhver intention, aktion eller reaktion blev gjort på et kling eller et klang. Efter cirka en time havde jeg dog vænnet mig til den næsten meditative kling-lullen. Om det var det, der var hensigten, ved jeg ikke. En krabbe, en skildpadde, en reje og en frø kom på scenen, som fisken (i muddergrøften)s venner og lavede den ene flikflak og saltomortale efter den anden - men ikke kun for showets skyld - faktisk meget fint integreret i fortællingen!

Jeg har også set første akt af en forestilling spillet i den særlige japanske teaterstil "Noh". Det var noget af det mærkeligste jeg har oplevet. Ind kommer en mand klædt i noget vanvittigt japansk dametøj, paryk og en kvindemaske, der dækker hele hovedet. Den eneste grund til, at vi ved, det er en mand, er fordi han synger en slags lyd uafbrudt. Det lyder som om han synger "Fu-ku-shi-ma" som forestillingen også hedder. Det skal handle om Tjernobyl-katastrofen. Men handling er der altså ikke noget af. Ind kommer endnu en vanvittigt udklædt mand, syngende eller messende. Han har en guld-kjole på og kvindemaske, som er malet med guld-sminke og en paryk med guldhår samt en skør, meget høj, hatteagtig dims på hovedet. De to synger og messer rundt i tre kvarter!! Bevægelserne er ekstremt langsomme - Jeg indrømmer, at jeg lukker øjnene af og til, men ser også, at de ind i mellem slår deres vifter ud og danser i slowmotion med dem. Der er også børn inde og se "Noh-børneteater", og de sidder pænt stille og kigger. Måske er det sådan, det japanske folk får deres rolige og langsomme særpræg.

Jeg ville gerne berette om de mange fantastiske teateroplevelser fra nær og fjern, men må i stedet henvise til min blog, hvor en rejseberetning i 6 dele beskriver turen i detaljer.

En million visitkort

På Kijimuna Festa har jeg mødt et hav af mennesker. Og fået en million visitkort med hjem. Som en høflighedsgestus giver japanere nemlig deres visitkort. Men de skulle blive overraskede, for jeg har faktisk valgt at skrive til alle dem, som har givet mig deres kort. Har endnu ikke fået et eneste svar... Det er dog ikke alle mine festival-bekendtskaber, som er så visitkort-overfladiske. Især to japanske kvinder, som ar-

bejder med teaterpædagogik og er skuespillere, blev mine venner. Mange af bekendtskaberne fra Assitej er også gode relationer, som jeg tager meget seriøst, og som jeg vil videreudvikle i min fremtid. Jeg håber på en dag at få mulighed for at instruere i udlandet.

Måske har Kijimuna Festa åbnet en lille japansk skydedør på klem ind til en verden af internationale projekter.

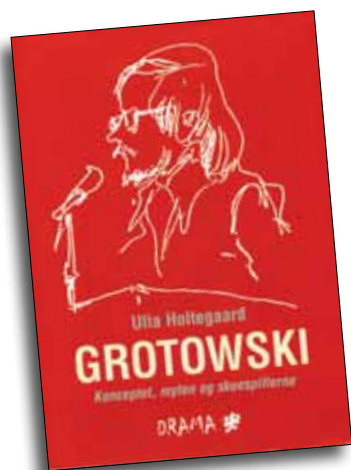
Marie Kilsgaard Møller (1985)
Freelance teaterinstruktør med speciale i turnerende børne- og ungdomsteater samt musikteater.
Stifter af turneteatret QUASI teater.
Autodidakt med mesterlære hos Mungo Park og Hotel Proforma.

Min blog:
<http://candkunstner.blogspot.dk/>

Artikel om Maries metode:
<http://www.børneteateravisen.dk/forspil-til-et-klimastykke.html>

Kijimuna festa:
<http://www.kijimuna-festa.org/>

Anmeldelser

Bogomtale:
Ulla Holtegaard: Grotowski
Konceptet, myten og skuespillerne

Af Peter Rafn Dahm

Grotowski. Grotowski? Grotowski! Mange vil sikkert have samme diffuse fornemmelse som denne anmelder: Er Grotowski ikke en lidt mystisk kultfigur, som nogen kalder eklektisk selvscenesætter, mens andre dyrker ham som karismatisk inspirator? En mand, som nogen forbinder med teateravantgarde og andre med dybe traditioner? En mand med et nærmest klosteragtigt teater-laboratorium, der søger et helt rensset og basalt udtryk - "gemt væk" langt ude på landet i Polen? En mand med et særligt fokus på skuespilleren som noget nærmest "helligt". Og på arbejdet som et "offer", der fordrer en næsten religiøs dedikation? Her rækker Ulla Holtegaard alle os småvidende en velkommen og hjælpende hånd med sin nye bog. Hendes måde at strukturere stoffet på, griber lige præcist fat i alle vores spørgsmål, fornemmelser og fordomme. Som bogens undertitel fortæller, handler det nemlig om "Konceptet, myten og skuespillerne". En - virker det - meget velvalgt og brugervenlig disposition.

I sin opbygning leder bogen os igennem de forskellige faser og projekter i Grotowskis liv. Vilkaerne og forudsætningerne for - og de mangfoldige kulturelle, filosofiske, religiøse kilder til - hans opfattelse af, arbejde med og tilgang til teatret.

Mange vil sikkert forbinde Grotowski med de tidlige projekter - "Teatr-Laboratorium", der med deres "Det fattige teater" i begyndelsen af 60'erne blev betegnet som verdens førende avantgardeteater. Og hvis ide og metoder Grotowski beskriver i bogen "Towards a poor Theater". Siden er betegnelsen "Teater Laboratorium" jo blevet gængs standard i teaterverdenen (og nok ofte uden at leve op til Grotowskis krav og definitioner).

Om laboratoriet skriver Peter Brook: "Skuespilleren har sig selv som arbejdsområde. Denne mark er rigere end malerens, rigere end musikerens, thi for at kunne udforske, må han trække på hvert eneste aspekt af sig selv". Selv siger Grotowski: "Uddannelsen af en skuespiller i vores teater er ikke et spørgsmål om at lære ham noget, vi forsøger at eliminere organismens modstand mod den psykiske proces... Vi har så *via negative* - ikke en samling af færdigheder, men en udryddelse af blokeringer".

Herefter (1970) erklærer Grotowski sit "teater exit" og indleder perioden med "Parateater", der "i sin enkelhed drejede... sig om møde og konfrontation mellem mennesker, to og to". Senere følger - "Kildeteater", "Objektivt drama" og "Kunst som redskab" - som Grotowski arbejdede med til sin død i 1999. I denne sidste fase foregik "Eksperimenterne og undersøgelserne... bag lukkede døre" og hævdede sig over "det horisontale plan med dets vitale kræfter". Nu er hovedsagen "Vertikalitet". Det handler om "Proces og ikke produkt" som "selve arbejdets kerne, der kræver isolation, fred og ro fra omverdenen".

Afsnittet om Grotowskis projekter, afsluttes med et tankevækkende citat: "Det jeg har i tankerne er en måde at leve på og en erkendelse. Det er en meget gammel vej... I den betydning føler jeg mig tættere på hulemaleren end på kunstnere, som tror, at de kan skabe det nye teaters avantgarde" - sagt af manden der blev udråbt som "Paven for verdens avantgarde"! Bogen er spækket med inspirerende citater - mange af dem "guldkorn", man har hørt andre "strø om sig med" i teatersammenhæng. Og det er vel en ganske god indikator på Grotowskis betydning og indflydelse: At hans ideer eller "budskaber" er trængt både ind og ud og lever vidt omkring i teaterverdenen, om end man ikke altid er sig kilden bevidst. Det bliver der med denne bog rettet op på.

Sideløbende med konceptet, får vi også indblik i "myten Grotowski", der, iflg. Holtegaard, er et produkt af en meget bevidst selvscenesættelse og PR strategi, omfattende en minutøs styring af kommunikationen og publikationerne omkring "fænomenet Grotowski".

Er man overblikks"freak", kan det være en ide at starte med den kronologiske biografi eller at have et bogmærke liggende der. Den giver en hurtig men også meget "effektiv", kronologisk indføring i "milepælene" og terminologien i Grotowskis univers.

Læser man bogen som skuespiller - eller med fokus på skuespilleren - kan man sagtens begynde med skuespillerinterviewene. Her bliver der sat både krop

Fortsætter nederst på side 36..

Vostrup Efterskole er:

- højt fagligt niveau og store ambitioner
- talenternes rugekasse
- mange tidligere elever præger nu den danske scene
- nyskabende undervisning
- respekten for hinandens forskelligheder
- sund kost, motion og hjerne-gymnastik
- et sted, hvor du kan få værdifulde menneskelige og faglige kompetencer til din kommende uddannelse og dit videre liv

Vi tilbyder:

- 9. og 10. klassetrin
- 9. klasse afsluttes med Folkeskolens Afgangsprøver
- 10. årgang afsluttes med en udvidet projektopgave

Du bliver en del af:

- flere musik- og teaterforestillinger
- produktion af film
- Vosstock Musikfestival
- mange optrædener hjemme og ude
- en spændende studietur til Italien
- projekter med plads til kreativ og boglig fordybelse
- et nært kammeratskab i et mobningsfrit miljø

Vi bor: Syd for Ringkøbing Fjord, og man kan nemt komme hertil med tog og bus.

Vi har en professionel teater- og koncertsal med plads til 380 publikummer, og vi får tit besøg af professionelle forestillinger og koncerter fra hele landet.

Vores hus har helt nye og veludstyrede musiklokaler og lydstudie. Vi har optimale undervisningsfaciliteter - dansesal, filmstudie og mediatek.

Kom på besøg
 - vi skal opleves!!!

Tjek også
www.vostrupefterskole.dk
 og [facebook.com](https://www.facebook.com/vostrupefterskole)

Vostrup Efterskole
 - Skole for Musik og Teater

Hvis du vil udvikle dine kreative evner, så kom til landets første musik- og teaterefterskole!

Anmeldelser

DRAMAHÅNDBOG – Dramaarbejde med 6 til 9-årige børn i skoler og fritidsordninger

Af Freja Rault-Lykkeberg

Udgivet på Forlaget DRAMA 2012 i serien af inspirationshæfter

Ved Maria Rosenhjerte

Arbejdet med drama for børn i aldersgruppen fra 6–9 år burde være en selvfølgelig mulighed i alle grundskolesammenhænge og fritidsordninger. Men virkeligheden er ofte en anden, og det er min erfaring, at det sjældent skyldes, at læreren/pædagogen helt

mangler lysten til at implementere et dramaarbejde i de forskellige fag og fritidsaktiviteter. Det handler i langt højere grad om en oplevelse af, at man som underviser står med en utilstrækkelig viden om og erfaring med brugen af drama tilpasset denne målgruppe.

Dramahåndbogen er derfor et meget velkommet bidrag, der præsenterer en række gode overvejelser og konkrete forslag til, hvordan man enkelt og velfungerende kan planlægge form og indhold af et dramaforløb tilpasset såvel målgruppen som hensigterne med dramaarbejdet.

Håndbogen er opbygget som en guide, der fungerer som en let tilgængelig indgang for undervisere med lidt eller ingen erfaring inden for emnet. Der præsenteres bl.a. en række færdigmonterede forslag til forløb, der fungerer som en del af et samlet projekt, og som samtidig kan inspirere til at ses som ideer til små selvstændige forløb. Forfatteren opfordrer også med bogen til, at man iværksætter forskellige refleksive vinkler på og tanker om brugen af drama som et bidrag til enten en supplerende mulighed i læringsrummet eller en selvstændig fungerende læringsdimension. Og det er en opfordring, som jeg håber, mange undervisere har lyst til at følge.

Bogomtale fortsat fra side 34.
Ulla Holtegaard: Grotowski

og personlig historie på Grotowskis påvirkning og betydning.

Tage Larsen beskriver bl.a., hvordan han som ung novice trænede under ledelse af den legendariske Grotowskiskuespiller Ryszard Cieslak, der i rollen som "Den standhaftige prins" blev betegnet som "den største skuespiller i det 20. århundrede".

Iben Nagel beretter om Grotowskis enorme indflydelse på Odin Teatrets arbejde: "I de første år kopierede vi alt hvad Teatr-Laboratorium i Polen lavede". Senere skilles vejene dog. Grotowski afsondrer sig i sit arbejde fra publikum, mens Odin åbner op og begynder at arbejde med "kulturelle byttehandlere". Alligevel opsøger hun Grotowski under en livskrise og følger hans råd: "Det eneste tidspunkt hvor jeg så dit ansigt lyse op, var, da du begyndte at tale om dine elever. Det

arbejde skal du fortsætte med".

Under overskriften "Livsglædens budbringer" bringes også et interview med Grotowski veteranen Rena Mirecka, der er den ene af de to eneste nulevende Grotowski skuespillere. Det interview, fornemmer man, er lidt af et "scoop". Holtegaard lægger ikke skjul på, at hele "Grotowski institutionen" er temmelig lukket, og det har da også taget måneder at få interviewet i stand.

Afslutningsvis siger Mirecka: "Jeg betragter Grotowski som den største mester af skuespillerens profession. Hvis jeg siger skuespiller mener jeg menneske... Grotowski gav mig en anderledes forståelse for betydningen af kreativitet, kunst og arbejde uden at lyve. It was great".

IT'S SHOWTIME... ON AFTERSCHOOL ;)

DIN KOMMENDE EFTERSKOLE MED TEATER & MUSIK, SOM DIT LINIEFAG - OG TAG SAMTIDIG DIN 9 ELLER 10 KLASSE?

MINE DAMER OG HERRER...
AALESTRUP NATUREFTERSKOLE BYDER HJERTELG VELKOMMEN
- TIL ALLE DER BRÆNDER FOR AT FYRE DEN TOTALT AF
PÅ DEN STORE SCENE.

- * STORT TEATERHUS
- * ALT I LYS, LYD OG TEKNIK
- * EGNE PROFESSIONELLE LYDSTUDIER

SE MEGET MERE
- OG LYT TIL ET PAR DEMOER FRA STUDIET:

www.mtmlinien.dk

Aalestrup Naturefterskole
Borgergade 41
9620 Aalestrup
post@naturefterskolen.dk
www.naturefterskolen.dk

Teaterkunst på efterskole?

Kreativitet - Performance - Indlevelse
www.levring-efterskole.dk/teater

Køb belysningsudstyr til teater,
video, film og TV i vores nye

WEBSHOP

<http://shop.bico.dk>

bico
professionel a/s

Eller klik forbi www.bico.dk
og find linket...

Mose Allé 16, 2610 Rødovre, Tlf.: 35 84 02 95, Fax: 35 84 06 95, www.bico.dk, e-mail: bico@bico.dk

PAR64 LED lampe

18 x 3W TRI-Color (ingen
farveskygger)
Robust kabinet
Fås i sort og blank
Normalpris kr. 1.656,-

cameo
colours of light

1.196,-

Klar til de nye frekvenser?

Bemærk nye regler fra
1. jan. 2013.
Samme pris på håndholdt
eller knaphulsmikrofon.
Rekvirer komplet prislister
Normalpris kr. 1.796,-

1.468,-

Alle priser er ekskl. moms og tilbud er gældende indtil 31. januar 2013.

BJ LYS Boffelkobbelvej 9 * 6400 Sønderborg *
Tlf. 74 48 52 58 * info@bjlys.dk * www.bjlys.dk

teaterskolen MOVE N ACT

Har du en skuespiller i maven?
Prøv drømmen af for alvor!

1-årig Teaterlinje

1-årig Musikdramatisk linje

Skolestart 19. august 2013

www.movenact.dk

Scener til det hele ...det hele til scener

Vi slår 15% af
vores vejledende
priser, når du
handler i vores
webshop !!

arlo
scenedesign

VÆRKSTEDVEJ 77 . 2500 VALBY . TELEFON 38 88 28 16

DRAMA

ULLA HOLTEGAARD **GROTOWSKI** Konceptet, myten og skuespillerne

Jerzy Grotowski er blevet mødt med alt fra mistro og skepsis til udelte begejstring som avantgardeteatrets leder - den polskfødte teaterinstruktør Jerzy Grotowski (1933-99). Han grundlagde Det fattige teater i 1959. Teatr-Laboratorium fra Wrocław blev internationalt berømt med Den Standhaftige Prins i Paris i 1966.

Grotowski betragtede skuespilleren som en fysisk og psykisk helhed og fik ændret skuespillerbegrebet for bestandig. Nogle betragter ham som Konstantin Stanislavskijs (1863-1938) arvtager. For andre er han ukendt.

Efter Teatr-Laboratorium opløstes i 1984, helligede Grotowski sig projekter på kanten af og langt væk fra teatret i Workcenter of Jerzy Grotowski and Thomas Richards i Italien. Denne bog skildrer for første gang på dansk baggrundshistorien om denne karismatiske inspirator, hvis største indflydelse breder sig fra dem, han har været i kontakt med - som ringe i vandet i en uophørlig strøm. Grotowskis teater teorier og iscenesættelser som Akropolis bliver analyseret. Projekterne og konceptet Grotowski bliver beskrevet sammen med hans mange indflydelsesrige venner, der sørgede for, at projektørlyset strålede på dem alle. Der er interviews med Odin-skuespillerne Tage Larsen og Iben Nagel Rasmussen og den ellers pressesky Grotowski-skuespiller Rena Mirecka. De har alle været i nær kontakt med teaterinstruktøren og giver et alsidigt bud på, hvor meget Grotowski har betydet for deres liv og profession.

177 sider, illustr., kr. 248,-

Georg Zyka **Det pædagogiske teaterhjul**

Bogen henvender sig primært til nye ledere og lærere, der skal i gang med at forberede et teaterforløb. Men også for trænede ledere og lærere er der gode inspirationer at hente. Der er mange elementer i spil, når man går i gang med at planlægge et teaterforløb, og bogen fungerer som en pædagogisk opbygget værktøjskasse til forarbejdet på opsætningen af en forestilling, der her er opdelt i tre hovedområder:

- **DRAMATRÆNING** - bl.a. med tilgange til et tematisk arbejde og forslag til dramaøvelser.
- **TEKSTRÆNING** - bl.a. med tilgange til arbejdet med scenerne, rollerne og gestaltningen af en rolle.
- **FORTÆLLETEKNIK** - bl.a. med tilgange til at fortælle en historie fra ens eget liv og forskellige fortælleøvelser.

Materialet i bogen kan frit tilpasses de forhold, som er gældende for den enkelte gruppe, der skal arbejde med teater, hvorfor der også er idéer at hente til arbejdet med de ældste børn, og materialet kan generelt bruges direkte i arbejdet med unge og voksne.

89 sider, kr. 148,-

FORLAGET DRAMA
- webshop
Jernbanegade 5
6230 Rødovre
Tlf. 70 25 11 41
Fax 74 65 20 93
drama@drama.dk

DRAMA

Bestil bøgerne på
WWW.DRAMASHOP.DK

TEATERHJØRNET
Butik
Vesterbrogade 175
DK-1800 Frederiksberg C
Tlf. 70 25 11 41